

HỢP TÁC VĂN HÓA GIỮA TRUNG CỘNG VÀ VIỆT CỘNG

Nguyễn Quang

I.- Vài ý tưởng về Văn hóa

Để thoát khỏi lối sống mông muội, cũng như cách sống “mạnh được yếu thua, Cá ăn kiến, kiến ăn cá”, mà hãm hại nhau như Sài lang, con người phải trải qua không biết bao nhiêu gian nan để chống chọi với môi trường bất lợi của thiên nhiên, cũng như tình trạng con người hãm hại nhau một cách tàn tệ, làm cho cuộc sống con người trong xã hội trở nên hỏa ngục.

Loài Người đã phải trải qua thời gian rất lâu dài mới vươn lên được những giá trị cao quý của cuộc sống, để giúp mọi người sống Hòa với nhau hầu tồn tại và phát triển mà cùng hưởng nếp sống an vui ở đời. Để thực hiện hoài bão đó, con người phải vận dụng đến văn hoá là dùng lời văn vẻ, để nghe, để khuyến dụ nhau, cảm hoá nhau giúp nhau “ăn ở phải Người phải Ta”, nghĩa là theo lối sống hai chiều : “ Có Đi có Lại cho toại lòng nhau “, do đó mà có một định nghĩa văn hoá rất đơn giản: “ **Làm Văn hoá là dùng lời Văn vẻ mà cảm Hóa nhau**” để sống cho ra cái giống Người.. Ngoài ra có một số định nghĩa khác, vì không liên quan đến bài viết, nên chúng tôi không đề cập tới.

Thông thường nhiều người làm văn hoá chỉ chú trọng đến phần văn chương, nghệ thuật, thực ra đó chỉ là Văn học, đó mới là cái Ngọn của Văn hoá, nếu không biết để ý tới cái Gốc để bồi dưỡng cho tốt tươi thì sẽ đi đến tình trạng cái Ngọn bị héo khô, nếu mình đem loan truyền thứ văn hoá Chết héo khô đó thì tác dụng nguy hại của văn hoá lại rất nguy hiểm, vì vậy mà cha ông chúng ta đã khuyến cáo **làm Văn hoá sai thì sẽ đi hại đến nhiều thế hệ**”.

Thứ văn hoá giúp cho đời sống con người phải là triết lý nhân sinh. Vì vậy nền văn hoá đó phải đề cập tới những vấn đề sau:

- 1.- **Con Người là gì và vị trí của con Người trong vũ trụ ra sao?**
- 2.- **Nhu cầu thiết yếu của con người là những gì để giúp con người phát triển toàn diện?**
- 3.- **Mối liên hệ giữa con người với nhau ra sao?**
- 4.- **Cách tổ chức các cơ chế xã hội ra sao để mưu phúc lợi được cho toàn dân?**

Không giải đáp được những câu hỏi đó thì chúng ta chỉ làm văn hoá suông, không có gì để giúp con người một cách tích cực! Đó chỉ là chuyện làm văn nghệ mua vui nhất thời mà thôi, toàn là những chuyện tình cảm nhăng nhặng, nhưng chuyện mơ màng trên Trời dưới Đất không đụng chạm tới ai, để ru ngủ con người quên kiếp vong thân!

Ngày nay nhiều nơi như ở Việt Nam, Trung Cộng tụi Tham tàn Cường bạo lên ngôi, một số người Việt Nam vẫn muốn liên hệ với VC để kiếm ăn, vì VNCS đã dành quyền độc lợi, những người khác thì sợ bị tru dập, còn số người khác thì sống chết mặc bay, nên cứ lờ đi để cho chúng làm gì thì làm, vì thế cho nên tụi Tham tàn ngày càng lấn tới, kìm kẹp cho dân hết thở.

Để tiếp tục khống chế Việt Nam và nhiều nơi trên thế giới, **Trung Cộng đang sắm “ cái áo cừu Khổng Tử “ để che lấp nếp sống “ Tham tàn và Cường bạo sài lang của chúng”**. Tuy Tàu là kẻ thù truyền kiếp nhưng cũng là nòi Ngưu Mã với nhau, nên VC bị Trung cộng dùng bùa HỮU nghị để xiết vòng Kim Cô vào cổ. Cả một trường kỳ lịch sử hàng hơn bốn ngàn năm, tất cả các nhà cầm quyền Tàu đều theo cùng một lối Bành trướng “ Dĩ Cường lạng Nhược “. Chính sách Tham tàn và Cường bạo của Tàu vượt lên Kim Cô. **Trúc Nam Sơn không ghi hết tội, nước biển Nam hải không đủ rửa hết vết nhơ tội ác đầy trời của chúng.**

Nay Tàu đã xiết vòng Kim Cô Vào cổ Việt Cộng, đang ráo riết biến Việt Nam biến thành khu tự trị như Tây Tạng, . . nên liên tiếp đưa nhiều phái đoàn qua kiểm chế Việt Cộng trong đó có phái đoàn Văn hoá. **Hai bên sẽ ký một hiệp ước về hợp tác Văn hóa, tuy chưa nghe không thấy nhưng chúng ta cũng đã biết rõ, đó là âm mưu hắc ám ăn cướp của họ mà thôi. Dầu cho dùng đến “ hàng trăm chữ vàng hay hàng ngàn chữ bạc “, thì thực chất cũng rạc là “ thứ văn hoá Bá đạo Cướp bóc và Bành trướng.”**

II.- Việt Nho là triết lý Nhân sinh

Trước tiên Việt Nho có nguồn gốc từ Dịch lý, cũng là Thiên lý. Đó là lý của Thái cực: Lý của “ **Nhất lý thông vạn lý minh** hay cách khác là “ **đại Đạo Âm Dương hòa** “, mà cũng là Tiết nhịp Hòa của Vũ trụ (Cosmic rythm).

Đây là vũ trụ quan động, vũ trụ tiến hóa và quân bình động, nên đạt trạng thái Thái hòa..

Con người cũng là kết tinh của Đại Đạo, nên con người được định nghĩa: “ **Nhân giả kỳ Thiên Địa chi đức, Âm Dương chi giao, Quỷ Thần chi hội, Ngũ hành chi tú khí** ”: Con Người là Đức của Trời Đất, nơi giao hòa của Âm Dương, chốn hội tụ của Quỷ Thần, và cũng là tú khí của Ngũ hành . **Vì con người là nơi giao hoà của cặp đối cực, nên con người phải tự Lực tự Cường để duy trì vị thế Tự Chủ của mình. Đây là con người Nhân chủ.**

Con người Nhân chủ không bị Trời kéo lên để **Duy Tâm**, trở thành con người Thiên chủ, chỉ mê mãi nài nỉ cầu xin. nên rất hèn yếu.

Con người Nhân chủ không bị Đất kéo xuống thành **Duy Vật**, quên Trời nên cam tâm làm Vật chủ, coi của trọng hơn người.

Con Người Nhân Chủ lại càng không **Duy Nhân**, để quên Trời quên Đất chỉ biết có mình tron trụi!

Con Người Nhân chủ là tinh hoa của Trời Đất, biết cách sống Hòa theo “ Thiên sinh Địa Dưỡng “, nghĩa là con Người biết dựa theo Thiên bẩm của mình, mà tìm cách thỏa mãn nhu cầu vật chất nơi Địa giới để phát triển và tạo môi trường sống hoà với mọi người. (Thiên sinh Địa dưỡng Nhân hòa).

Ta biết rằng mọi sự tốt xấu trên trần thế này đều do con người làm ra. Nếu là con người Nhân chủ thì họ biết cách Tự Chủ, Tự Lực tự Cường, để có đủ Đức Tài để làm mọi sự đến nơi đến chốn, nghĩa là con người có đủ nội lực để xây dựng con người và xã hội. Trái với con người Nhân Chủ là con người Nô lệ, con người thiếu Tư cách và khả năng, không biết gì đến vấn đề quan trọng, lại quá tham lam, mà cứ làm càn, gây nguy hại cho dân cho nước!. Đất nước chúng ta đã hư đi vì đa số đã bị nô lệ cách này hay cách khác, con người không đủ tư cách đóng vai trò Nhân chủ.

Vì vậy cho nên khi bàn đến vấn đề cứu con Người và Đất nước mà quên việc xây dựng con người Nhân chủ là quên vấn đề nền tảng, khi quên nền tảng thì mọi sự đều chỉ xây dựng trên cát! Không có con người Nhân chủ thì trước sau gì cũng rơi vào tình trạng nô lệ, đất nước chúng ta đã có dư kinh nghiệm về vấn đề thăng mù dấy thăng dui!

III. - Nền tảng của Việt Nho

*Theo Việt Nho thì con Người là tinh hoa của Trời Đất, nên mang trong mình Thiên tính được bẩm thụ, khi nhận ra nền tảng đó thì con người biết cách khai thác “ của nuôi dưỡng ” nơi môi trường Đất để tồn tại và phát triển, phát triển để có đủ điều kiện tìm cách sống hợp với thiên lý để hòa với nhau, có Ăn rồi mới có Học, có Học rồi mới có Biết, mà phải Biết cái lẽ Biến hoá của Trời Đất thì sống hoà với nhau được, chứ không phải đấu tranh dành dật chém giết nhau. Vì vậy mà có câu : “ **Thiên sinh Địa dưỡng Nhân hoá** “.*

1.- Vậy Thiên tính được bẩm thụ nơi con Người là gì?

*Thưa: “ **Thực, Sắc, Diện: Thiên tính đã** : Cái Ăn uống, Sắc dục, Thể diện là Tính được bẩm thụ từ Trời . Xưa nay người ta không biết trong Nhân Tính có Thiên Tính, cứ lầm Thiên Tính là những cái gì xa xôi trên trời cao, nên cứ ngừng đầu lên cao mà tìm kiếm, vì lạc nẻo làm sao mà tìm thấy, nên con người nhiều nơi bị bỏ đói, bắt công xã hội tràn lan. Cái “ gương mù bắt công “ của Đế quốc thực dân giúp Quốc tế Cộng sản có cơ rõ ràng nên mới dùng chiêu bài “ Thiên đường trần gian ” mà Lừa được nhiều nơi trên Thế giới.*

2.- Tại sao Thực, Sắc, Diện là Thiên tính ?

*Thưa : Con Người không **Thực** vài ngày là đi đong cái Đời rồi, nên không ai chối từ cái ăn uống được.*

***Sắc dục** là cốt tủy của đạo Vợ chồng, không Vợ chồng thì vũ trụ này có cũng như không, nhất là không còn loài Người thì có ai làm “ Tạo hóa con “ để biết được thế giới tinh vi vĩ đại của Tạo hóa, như vậy thì Thượng Đế chẳng còn toàn Năng toàn Chân, toàn Thiện toàn Mỹ gì hết ráo!.*

*Còn **Thể diện** là phẩm giá con Người, không có Thể (Tinh thần, Tâm linh) và không có Diện (Vật chất) thì con người còn ở vị trí sài lang.*

*Vậy muốn là “ **Nhân linh ư vạn vật** “ thì con Người không thể không làm phát triển Thiên tính nơi mình, và chỉ có thuận Thiên thì mới sinh tồn và phát triển, ngược lại thì tiêu vong, không kêu ca vào đâu được. Vì vậy mà Nho gia đã bảo:*

*“ **Thuận thiên giả tồn, nghịch Thiên giả vong** ».*

3.- Con Người Việt thăng hoa cuộc sống cách nào?

Thay vì nói con Người là Thiên địa chi Đức, ta cũng có thể nói Thời gian Và Không gian là hai mô căn bản đan kết với nhau mà tạo ra vạn vật trong đó có con Người.(Theo Einstein). Tuy con người bị giới hạn bởi Không gian (Địa), nhưng cũng có thể từ cái hữu hạn mà nương theo cánh thời gian (Thiên) mà tiến hóa hầu vươn lên giá trị cao cả. Thế mà vẫn có tôn giáo và triết học cũng không nhận ra điều căn bản này.

*Tuy **Thực** là của ăn vật chất, nhưng nhờ theo Thiên tính mà trong cách ăn uống, con người vẫn có phương cách vươn tới những giá trị Chân, Thiện, Mỹ (đã bàn trong nhiều bài) để xứng đáng là Tạo hóa con, do đó mới bảo “ **Có Thực mới vực được Đạo** ”*

– Đạo làm Người, làm con Chúa, con Phật, chứ không là con ma quỷ –, nên tiên vàn phải biết yêu thương kính trọng và tha thứ cho nhau mới êm.

Sắc dục để giúp con người lưu truyền nòi giống cũng như hưởng thú khoái lạc vật chất thoáng qua, nhưng nhờ Thiên tính mà con người không quên vươn lên giá trị tinh thần như yêu thương kính trọng và ăn ở công bằng với nhau để “ Thuận Vợ thuận Chồng, tát bể Đông cũng cạn “, Vợ chồng có Hoà với nhau thì cuộc sống mới có môi trường thuận lợi, để giúp nhau dạy dỗ con cái cũng như xây dựng gia đình và xã hội vững bền.

Còn **Điện** thì cũng phải phát triển Điện (Vật chất) để có phương tiện un đúc cái Thể (Tinh thần, Tâm linh) mà vươn lên bằng cách làm cho Thân Tâm hợp nhất để tiếp cận với nguồn Tâm linh hầu trau dồi “ Nhân Nghĩa”: Nhân là lòng Nhân ái, Nghĩa là lễ Công bằng (Nghĩa: Lễ, Trí, Tín). Có đạt tới Thể thì con người mới “ Linh vạn vật “
Từ Thực, Sắc, đến Điện, ta thấy con người đều phải dựa vào yếu tố Địa (làm phát triển Vật chất) để có đủ yếu tố mà vươn lên yếu tố Thiên (Tinh thần, Tâm linh), do đó mà có định nghĩa con Người là cái Đức của Trời Đất giao thoa. Trời Đất không giao thoa, để trời một đàng Đất một nẻo thì chưa đạt Nhân tính. Cũng giống như Tiên Rồng không gặp nhau trên Cánh đồng Tương thì “ Tình Lý chưa tương tham “, thì chưa đạt Đạo - Đạo làm Người –

Nhờ biết khám phá vũ trụ vật chất để nâng cao đời sống vật chất và biết dựa vào yếu tố Địa mà phát triển từ Lượng tới Phẩm theo chiều hướng Thiên nên giúp con Người phát triển toàn diện, để mọi người có đủ Khả năng và Tư cách làm người Nhân chủ. Đây là nền tảng của Nhân quyền – quyền “ có Ăn “ và “ được Nói “ của mọi người “-

Đây cũng là nền tảng của chế độ Dân chủ. Nói đến chế độ Dân chủ mà không biết cách xây dựng con người Nhân chủ, tìm cách đáp ứng nhu yếu căn bản cho con người, không lo xây dựng gia đình hòa thuận, không có chủ đạo hòa đoàn kết toàn dân, cũng như phương cách thiết lập các cơ chế xã hội cho tiến bộ và quân bình, thì là làm chính trị không CHÍNH vậy. (Chính giả, chính dã).

Tất cả những hoạt động vong Bản, vong Nhân, dù có kêu cầu đến đâu thì cũng đều vô bổ.

IV.- Nội Dung Việt Nho

Nội dung Việt Nho tức là nền Văn Hoá Việt tộc đã đề cập tới nhiều, nay chỉ nói vắn tắt:

1.- **Chân lý ngược chiều** (số 2) là nguồn cội của Tiến hoá và Thái hòa trong Vũ trụ. (Đây là Dịch lý)

2.- **Nhân chủ** (Số 3) là con người biết cách phát triển toàn diện cả Thân lẫn Tâm nên đủ khả năng làm Chủ Vận hệ mình, Gia Đình và Đất nước mình.

3.- **Tâm linh.**(số 5) Nguồn mạch của Nhân Nghĩa, con người phải biết cách biết Quy Tư về Nguồn Tâm linh để un đúc Nhân Nghĩa thì mới xứng danh cái giống người.

V.- Đỉnh cao của Việt Nho

Cái đỉnh chót vót của nền Văn hoá là “ **Lý Thái Cực** “ hay còn gọi là Thể giới hiện tượng và Thể giới Tâm linh kết hợp hay còn gọi Thể giới Hữu và Thể giới Vô, cao hơn nữa là Vô Cực (Thái Cực nhi vô cực: Hữu vi + Vô vi = An vi. Kim Định)

Trong Kitô giáo thì Chúa Giê-su nói về Thế Gian (the world: Thế giới hiện tượng) và Vương Quốc Thiên Chúa (Kingdom of Heaven: eternal life). Cả Thế gian Và Vương quốc Thiên Chúa là Chúa Cứu Thế.(Xem tân Ước Thánh Gioan chương đầu nói về Chúa Cứu Thế)

Trong đạo Phật thì chữ Phật gồm hai thành phần: Nhân và Phát: 佛 = 人 + 弗. Nhân 人 là một người, còn Phát 弗: là Không, Chẳng, không được. Cả Hai làm Một tức là Phật. Con người là một hiện Hữu, còn Không (Vô) là đối đãi của Hữu, nên cũng có ý nghĩa tương tự như hai trường hợp trên.

Khi vươn tới trình độ này thì con người đạt cuộc sống Phong (Thiên) Lưu (Địa).

Đó là đại cương nền Văn hoá Việt mà triết gia Kim Định gọi là Việt Nho, nền Văn hoá này có nguồn gốc từ nền Văn hoá Hòa bình, Tổ tiên Việt đã sáng tạo nên móng xong xong, tức là phần cơ cấu hay nền tảng, như cái floor plan của ngôi nhà, khi chưa kịp công thức hóa vào Kinh Điển thì bị các chình quyền thuộc nền Văn hoá Du mục bạo động đánh chiếm, cướp đoạt cả dân chúng, đất đai, phát minh **nhất là mới hốt được ngọn nền văn hoá**. Đức Khổng Tử đã thuật lại nền Văn hoá phương Nam của đại chủng Việt thành Kinh Điển, sau các đệ tử soạn thành Tứ Thư Ngũ Kinh. Nhưng bị các nhà cầm quyền Tàu xuyên tạc, cạo sửa **biến nền Văn hoá Vương đạo thành Bá đạo**, nhất là thời Hán Võ Đế đã dùng 50 bác sĩ giải thích Kinh Điển, họ đã biến nền Văn hoá Khoan nhu của Nông nghiệp (Nho giáo) thành Văn hoá Bạo động (Du mục) , thay vì lấy Dân làm Gốc thì lại tôn Quân lên mây xanh để thi hành chính sách chuyên chế, thay vì phù Yếu trọng Nữ lại trọng Nam khinh Nữ, chồng Chúa Vợ Tôi, thay vì Tả nhậm (Thuận thiên) theo nguyên lý Mẹ trọng Tình hơn Lý thì lại Hữu nhậm theo nguyên lý Cha, trọng Nam khinh Nữ.

Từ đời lãnh tụ Du mục Hiên Viên Hoàng đế tới nay, qua Tần Thủy Hoàng, đến Hán, Tấn, Nguyên, Minh, Thanh và nhất là Trung cộng với Mao Trạch Đông, họ là những nhà cầm quyền Bá đạo chuyên dùng bạo lực để ” Dĩ Cường lãng nhược”, gây không biết bao nhiêu là tội ác đối với Dân tộc Việt Nam, làm cho nhân dân Việt Nam không ngóc đầu lên được. Trong Bình Ngô đại cáo, Cụ Nguyễn Trãi đã tố cáo: “ **Trúc Nam sơn không ghi hết tội, nước Nam hải không rửa sạch mùi** “ Cụ đã đề ra một chiến lược tóm tắt bản chất của hai nền Văn hoá Nông Nghiệp của Việt Nam và nền Văn hoá Du mục của Tàu.

“ **Lấy Đại Nghĩa để thắng Tham Tàn**
“ **Dem Chí Nhân mà thay Cường bạo**”
(Bình Ngô đại cáo; Nguyễn Trãi)

“ **Chí Nhân và đại Nghĩa “ là bản chất nền Văn hoá Nông nghiệp Khoan nhu.**
“ **Tham tàn và Cường Bạo “ là bản chất của nền Văn hoá Du mục Bạo động.**

Đây là “ **mặt trận văn hóa vô cùng quan trọng**” của chúng ta, thứ văn hoá này cũng giống như viên sỏi của David xưa (xin xem sau). Đây cũng là gậy thần 9 đốt (sách Ước gồm 2 trang Hỏa Mộc có huyền số 2 – 3 và gậy Thần 9 đốt) của chúng ta, cứ bấm vào số 5 thì ta có đủ nội lực để thắng cuộc chiến, nhưng phải liên tục bắn đích xác những viên sỏi vào trán chúng làm cho tiêu tan Huệ nhãn, khiến chúng không ngóc đầu lên được . Nếu chúng ta chỉ mê mãi tranh luận mà không để tâm lo xây dựng bản

thân và cộng đồng cho vững mạnh thì chúng ta chỉ muá gậy vườn hoang mà thôi, thực ra chúng ta đều là những con người chưa thành và đang thành.

Nhìn qua lịch sử nước Tàu từ Hiên Viên hoàng Đế tới nay (2697BC+ 2010AD = 4707) là 4707năm, ta thấy rõ mòn một nền chính trị bá đạo của Tàu. Ngày nay với cuồng vọng trâng tráo của Trung cộng ta càng thấy rõ hơn bộ mặt Cuồng Bạo của Tàu, tuy Trung Cộng đang cố gắng lập nhiều Viện Khổng Tử, nhưng họ đâu nào có biết tinh túy Khổng Tử là những gì, mà chỉ muốn lấy cái lột áo Nhân Nghĩa của Khổng Tử mà che đậy những Tham tàn và Cường bạo ngàn đời của nòi đại Hán (Xin xem các tài liệu đính kèm về con đường bành trướng của Tàu). Ai cũng rõ Khổng Tử thuật lại nền Văn Hoá “ Khoan nhu dĩ giáo, “ bất báo Vô Đạo “ của phương Nam, con Trung cộng thì lại triền miên bạo động cưỡng hành để “ triệt hạ những người Hữu Đạo” của nòi Du mục phương Bắc. Nông nghiệp đi đàng an hành, còn Du mục theo nẻo bạo hành, sao lại có thể lập lòe đánh lẫn con đen. Việc hợp tác văn hoá chỉ tìm cách lấy thúng úp voi mà thôi. Cũng như một vài chục cái Viện Khổng Tử đâu có che đậy được “ tội ác sơn cùng thủy tận ngàn đời “ của Tổ tiên họ và của chính họ.

Khốn nỗi, trong Bách Việt chỉ có Lạc Việt không chịu khuất phục nền Bá đạo Tàu, nên cứ bị đuổi lùi dần về phương Nam, cho đến khi trụ lại được vị trí đất nước ngày nay, nhưng cứ luôn luôn bị nạn bành trướng vây khốn, tuy có nền tảng văn hoá siêu việt, chưa kịp phát minh văn tự để công thức hoá, mà chỉ có lưu lại trong ca dao tục ngữ trong truyền tích huyền thoại để chống nạn đồng hoá của Tàu, nhờ thế tuy đã bị Tàu độ hộ hơn 1000 năm Pháp gần 100 năm, và phải dôn sức đánh bại 7 đại chiến với Tàu và 1 đại chiến với Pháp, nên còn trụ được, nhưng đã kiệt quệ mọi đàng, đã bị “ cái khó bó cái khôn “, một số phần nào bị “ Bần cùng sinh đạo tặc”, nên mới bị sa đọa, nhất là CSVN đã đầy ải nhân dân xuống hàng trâu ngựa, ngày nay được các nhà đầu tư ngoại quốc o bế, nhưng vì màn vô minh che mắt, nhưng vẫn không thấy được trào lưu thời đại mà thoát ra mê lộ Tham tàn!

Khi Tàu qua đô hộ, họ đem thứ Hán Nho dạy cho Dân tộc ta, nhưng đây là thứ Nho đã bị đại Hán xuyên tạc, chỉ còn vỏ mà đã mất ruột, Hán Nho đã đánh mất “ Vi ngôn đại nghĩa “ nên chỉ biết tầm chương trích cú để ngâm hoa vịnh nguyệt, về luân thường đạo lý chỉ còn cái vỏ cứng đờ, quê mùa hủ lậu, nói đến Nho thì ai cũng dè bieu. Ngày nay Việt Nho trình bày cái tinh túy của Nho Việt Nam, nhưng khi nói đến Nho, nhiều người bị dị ứng không thèm nghe, mà chỉ chê bai dè bieu. Thực ra Việt Nho quả là siêu Việt chưa có nền Văn hoá nào trên thế giới sánh kịp, vì nó là đáp đề cho mọi nan đề con người và xã hội, nên nhớ đây là chúng ta bàn về văn hoá chứ không phải khoa học kỹ thuật.

Vì bị sống trong nghèo khó nên lãng quên nền Văn hoá nhân sinh của Tổ tiên, nên không biết bao nhiêu tầng lớp con dân Việt Nam phải chạy đôn đáo khắp nơi vọng ngoại để tìm đường cứu nước, nhưng khốn nỗi cái hay của người thì không học được, mà ôm lấy cái tại vạ của Âu châu về mà tàn sát đồng bào. Ba tai vạ đó là Chế độ nô lệ, đế quốc thực dân và nhất là cái gian manh quỷ quyết của Quốc tế CS, CSVN hăm hờ đem về cứu nước, nhưng chỉ để hãm hại đồng bào phá đất nước, làm tay sai cho bành trướng Đại Hán mà thôi!

Triết gia Kim Định đã miệt mài suốt cuộc đời khai quật ra Việt Nho từ Cơ cấu, cùng những tinh hoa của Nội dung hầu tìm ra sinh lộ cho con Người và Đất nước. Nhờ tìm ra

phần cơ cấu (chính đức Khổng Tử cũng chưa tìm ra), mà lần ra cái tinh vi siêu việt, đến nay thì Việt Nho không thể bị xuyên tạc mà thất truyền như Khổng giáo. Chính mỗi chúng ta phải ra công đóng góp phục hoạt lại cái tinh hoa của nền Văn hoá Thái hoà của Tổ tiên trao đổi với nhau, canh tân cuộc sống mà vươn lên vực dậy.

Tóm lại, Việt Nho là Nho có nguồn sống nội khởi, việc cá nhân nào thì cá nhân đó phải tự lo, việc gia đình ai thì gia đình đó lo, việc nước thì toàn dân phải đóng góp đều tay, được thế thì chẳng cần đi tìm đũa thần cứu con Người đâu xa. Tìm đũa Thần trên Trời, tìm dưới Đất, tìm bên ngoài thì chỉ có được Tha lực mà đánh mất nội lực, Tha lực là lực bên ngoài làm sao xoay chuyển được đời sống hư nát bên trong, dù có đi hết Đông Tây Nam Bắc thì đều vô bổ. Việt Nam đã đi hết đoạn đường ngoại trợ rồi, cứ vọng Thân thì không bao giờ được cứu. Cây đũa Thần nằm ngay chính ở trong Tâm mọi Người, cứ đi vào Thân Tâm mà khám phá.

Những phong trào Đông Du, Đông kinh nghĩa Thục đi ra ngoại quốc tìm phương cứu nước mà không thức tỉnh được toàn dân, thì đương nhiên trở thành vô hiệu. Còn phong trào CS Quốc tế thực chất chỉ là phương cách bành trướng của Nga Xô và Trung cộng, họ chỉ lấy chiêu bài quốc tế cổ xúy lòng Tham Sân Si của Chư hầu đốt nát để gài chúng làm tay sai nô lệ!

CSVN tự hào là nhiệt tình yêu nước nhưng là thứ nhiệt tình được hướng dẫn bởi Tham, Sân, Si cùng Hận thù, nên chỉ là giặc cướp nước mà thôi!

VI.- Việt Nho đem Đạo lý vào Đời

1.- Về con Người thì phải tu thân về Nhân Nghĩa để trở thành con người Nhân chủ có khả năng Tự Chủ, Tự Lực, tự Cường và biết cách xử thế “ Chấp kỳ lưỡng đoan “ tức là lẽ công bằng để sống hoà với mọi người. Không có con người Nhân chủ thì trước sau gì nhân dân đất nước cũng sa vào vòng nô lệ.

2.- Về Gia đình thì phải Tình Lý tương tham (Thương yêu và kính trọng nhau) để thuận Vợ thuận Chồng mà xây dựng gia đình đất nước nhất là nuôi dạy con cái thành Nhân và thành Thân. Mọi người phải cư xử với nhau theo đường lối ” Phải Người phải Ta “ để giữ mối liên hệ Hòa. Đây là nền tảng vững chắc của xã hội.

3.- Có một chủ đạo Hòa (theo Dịch lý) để đoàn kết toàn dân bằng đường lối chấp kỳ lưỡng đoan.

4.- Về Xã hội thì nhờ biết điều hòa các đối cực theo Dịch lý để có thể thiết lập các cơ chế tiến bộ và tương đối công bằng để mưu phúc lợi cho toàn dân để ai ai cũng có quyền được Ăn và được Nói.

Những giá trị đó bắt nguồn từ **Tiềm thức cộng thông của Nhân loại**, nên không những chung cho mọi người Việt Nam mà là cả nhân loại. Đó là sơ nguyên tượng, là những ấn tượng được ghi khắc sâu vào tâm khảm của mọi người, nên ai ai và ở nơi đâu cũng chia sẻ được:

1.- Sơ nguyên tượng thứ nhất là **Nguyên lý Mẹ**, tức là ấn tượng mối tình bao la của người Mẹ in sâu vào trong tâm khảm của người con. nguyên lý Mẹ trọng Tình hơn Lý, nhờ thế mà duy trì được mối liên hệ Hòa với mọi người.

2.- Sơ nguyên tượng thứ hai là **mối tình khăng khít giữa cặp Trai Gái, Vợ Chồng**, “ mối Tình ghi Tâm khắc cốt “, nhờ đó mà “ Thuận Vợ thuận chồng “, để xây dựng gia đình, và đất nước và nhất là nuôi dưỡng con cái thành người Nhân chủ .

3.- Sơ nguyên tượng thứ ba là **mối giao liên Hoà trong xã hội bằng lối sống**” chấp Kỳ lưỡng đoan “ . Đoan là đầu mối, đầu mối bên này là Ta, đầu mối bên kia là Người, trong cuộc sống phải làm sao luôn luôn giữ được trạng thái Hoà giữa hai đầu mối, bằng cách tìm một điểm đồng thuận giữa hai phía mà Hoà với nhau, đó là lẽ công bằng tương đối, chứ không có chọn một một bỏ một, đứt một đầu mối là Bất hoà, bất hoà là nan đề của con Người và Xã hội, mà ai ai cũng phải ăn ở “ Phải Người phải Ta “ mới ổn. Đây là nghệ thuật sống Thăng hoa. “ Chấp kỳ lưỡng đoan “ cũng là “ Đại Đạo Âm Dương hoà “ , nên là Thiên lý.

Đây là giá trị chung cho loài người, nên bất cứ ai và nơi đâu cũng chia sẻ được, vì nó là Thiên lý, không riêng cho bất cứ nhóm người nào và ở đâu.

VII.- Văn hóa Trung Cộng

Trung cộng là hậu duệ của nòi Bành trướng Đại Hán, Đại Hán là thứ quân chủ chuyên chế bá đạo, suốt trường kỳ lịch sử của Tàu là sử của chiến tranh cướp bóc và bành trướng, lịch sử của Tham tàn và Cường bạo. Nhưng khi gặp Quốc Tế CS với tinh thần khoa học trong tổ chức và mưu gian xảo trá trong chiến lược và chiến thuật thì cái Tham tàn và Cường bạo lại vừa rộng lại thêm sâu, Rộng là muốn bành trướng mà thống trị cả thế giới và Sâu là dám ngang ngược chống cả Trời! Văn hoá Trung Cộng là sự hội ngộ của Tham tàn và Cường bạo Đông phương với sự tinh vi ác hiểm của khoa học kỹ thuật Tây phương trong tổ chức và thống trị, nên đã đạt tới đỉnh cao của sự gian ác.

Sau Hung thần Tần Thủy Hoàng đến Hắc Thần Mao Trạch động thì sự gian ác đã đến tuyệt đỉnh. Mao Trạch Đông là tên đồ tể không những giết hại hàng triệu triệu người Dân trung hoa, mà còn dùng lối tẩy não đề hồng tẩy xoá đi Thiên tính nơi con người. Mao Trạch Đông không những triệt hạ Hán Nho (tuy là thứ Nho Bá đạo, nhưng vẫn còn Nhân tính phần nào), mà còn chống Văn hoá cho là đòi truy của phương Tây, đề xây dựng nên Văn hoá Lừa Tham tàn và Gian ác nhất thế giới. Nay Trung Cộng và Việt Cộng đang tôn thờ Mao Trạch Đông (Việt Cộng in giấy bạc có hình Mao) mà còn cổ võ lập Viện Khổng Tử khắp nơi. Thật là việc làm tréo căng ngồng và xuẩn động.

Trung cộng đem xây tượng (xác) Khổng Tử với tinh thần Bạo động ngược với tinh thần khoan nhu (của văn hoá phương Nam) hòng lãnh đạo đạo quân thứ năm xâm lược thế giới ! Khi nào Trung Cộng và Việt Cộng bỏ cái lối Tham tàn, Cường bạo, hạ thần tượng Mao Trạch Đông xuống quét sạch những di ác của Mao, vất xác Hồ Chí Minh ra khỏi lăng, khôi phục lại tinh tuý của Khổng giáo (nguyên Nho) để học cho được tinh thần Hoà bình của nền Văn hoá Khoan nhu phương Nam, về chính trị thì biết lấy dân làm gốc, biết trọng Nhân quyền và biết điều hòa giữa Nhân và Dân quyền thì mới nên hợp tác với họ để cho họ thêm bài học mới. Chỉ khi nào bỏ cái âm mưu bành trướng và gây chiến tranh cướp bóc thì khi đó mới có thể mở miệng hợp tác với bất kỳ ai. Về Tham tàn và Cường bạo thì không ai bằng họ, nhưng về Nhân tính thì họ chưa thoát khỏi nếp sống sài lang! Hãy khôi phục lại Nhân tính và sống co được như là một con người ! Thứ sài lang đội lốt Khổng khâu khởi đầu từ Đặng Tiểu Bình khi đã tỉnh giấc mê CS. Nhưng đây vẫn là Khổng đã mất “ vi ngôn đại nghĩa “ chỉ còn cái vỏ Văn hoá đã khô cằn, chỉ dùng đi ăn cướp mà không còn mang chút Tình Người để cảm hoá được ai.

Một chuyện nhân danh mực cười khác là để chống với Tổ chức Giải Thưởng Nobel hoà bình ở Oslo, trao giải thưởng cho ông Lưu Hiệu Ba, một tù nhân lương tâm của Trung Hoa, Trung cộng vội vã tổ chức phát giải thưởng Hoà bình Khổng Tử cho 5 người trong

đó có Ban Thiên Lạ Ma do Trung cộng bầu chọn, Cựu Tổng Thống Jimmy Carter, Cựu Tù nhân chính trị Nelson Mandela và hai người khác (?) .

Ta nên nhớ Đức Khổng Tử được các nhà triết học thế giới bầu chọn làm nhạc trưởng bản hoà tấu nhạc Hoà bình Thế giới ở Honolulu năm 1949, vì ngài có chân trên cả hai tàu: Tâm linh và Thế sự. Trung cộng là vô thần ,biết gì đến Tâm linh, chỉ khi nào quay lại biết thực sự khôi phục lai tinh tuý của Khổng giáo là nền văn hoá Khoan nhu của phương Nam, chứ không phải thứ Hán Nho tôn quân và nay muốn làm tôn đảng thì mới nói đến Tâm linh được. Về Thế sự thì bỏ lối Tham tàn Cường bạo, bỏ chiến tranh cướp bóc và bành trướng, sửa đổi lại nếp sống phải Người phải Ta, hạ hình Mao Trạch Đông xuống, khi đó mới đủ tư cách tổ chức giải thưởng Hoà bình Khổng Tử. Đây là giải thưởng Hoà bình Lừa, mượn một vài nhân vật nổi tiếng thế giới làm áo cừu che tội Trạch Đông và bè lũ mà thôi! Dùng Danh Đức Khổng làm phương tiện tiếp tục thực hiện ác đồ hung thần Mao là xuân động!

VIII.- Văn Hóa CSVN

Trước hết CSVN là lũ người vong bản, vốn liếng khởi đầu chỉ có cái sắc cốt, một bộ quần áo, một cái bát và hộp kem đánh răng Gibb và nhất là cái hành trang đầy Hận thù của Tham, Sân, Si với khối nước bọt khổng lồ! Sau khi xin làm tay sai cho Pháp không được, Hồ Chí Minh bèn đi theo Đệ tam Quốc tế CS. Vì vong bản mà lại quá Tham Sân Si, nên bị hai tay đầu sỏ quốc tế lừa, mặc dầu Hồ Chí Minh đã được Cụ Phan Bội Châu cảnh cáo đừng theo CS!.

Trong khi Nga xô và Trung Cộng đều dùng chiêu bài “ **Thiên đường trần gian** “ và cái mồi như “ **mất xiềng xích và được cả thế giới**”, để khuyến dụ các nước tiểu nhược quốc bị Thực dân Tây phương đô hộ, đầu quân làm Tay sai để bành trướng quốc gia của họ. Trong số ít người của vài tiểu nhược quốc thì Hồ Chí Minh là người đầu tiên vỗ ngực đã ngộ đạo Mác Xít, nay Mác Xít đã bị vứt vào sọt rác rồi.

Khốn nỗi Chiêu bài quốc tế nào rồi cũng là trò lừa, đây là trò lừa đảo tinh vi của đế quốc mạng danh XHCN bành trướng, cũng như những kẻ ăn không ngồi rồi không lo đến sinh kế, vì khi định cư vào một không gian nào thì con người đó bị ràng buộc vào không gian đó mà sống mà phát triển, nếu không lo làm để cho có ăn hâu có một thân thể khỏe mạnh trong một tinh thần tráng kiện, thì làm sao mà có tinh thần mà quốc với tế, cứ ôm cái ảo tưởng quốc tế, hay lý tưởng trên trời cao mà bỏ quên quốc gia dân tộc là bỏ cái Gốc thì chỉ còn lại cái Ngọn héo khô để mà sống tàn lụi dân trong Ngục trần gian.

Trong giai đoạn toàn cầu hoá ngày nay, quốc gia dân tộc có được hùng cường thì mới chơi nổi vai trò quốc tế - vai trò của một quốc gia độc lập tự chủ, biết hành xử nghĩa vụ quốc tế của mình một cách tốt đẹp -.

Khi đeo bùa mê quốc tế vào lòng, VNCS răm rắp theo chỉ đạo của Trung Cộng, **bèn gây ra hai cuộc chiến tranh “ cách mạng triệt để” để thiết lập nền Dân chủ vô sản chuyên chính (?), thực ra là cuộc cào bằng tất cả** : tiêu diệt cho hết những thành phần tinh hoa chủ chốt của quốc gia như địa chủ trong nông nghiệp, thành phần công thương nghiệp (tiêu thổ kháng chiến bằng cách phá hết các đô thị), triệt hạ hết các nhà yêu nước trong các đảng phái, trong các tôn giáo, phá hết các nhà thờ chùa chiền, tịch thu hết ruộng đất, để xây nên một xã hội mới, xã hội CS. Nhưng khi đập phá hết rồi, quốc gia đã điêu tàn, thì chỉ còn lại hai bàn tay không với bộ óc đần độn không biết làm gì nữa, nên phải sa

vào tay quan thầy. Khổ thay quan thầy Trung Cộng lại là kẻ thù truyền kiếp của Dân tộc qua 4097 năm rồi, vì ngu dốt quá nên không nhận ra. Khi nợ chiến tranh đã chồng chất, xã hội đã tan hoang, con người đã xuống cấp thê thảm, lại thêm cái môi nhử khác như quyền hành tiền bạc và gái ngon, nên nhóm chớp bu VC bị xiết lên cổ cái Vòng KIM CÔ bức tử.

Thế là 3 bề đất nước được bí mật đem bán, tất các cơ chế xã hội đều bị xâm nhập, khi bị xiết vòng vào cổ là không việc gì là không tuân phục. Nay chúng đang mang tham vọng làm Thái thú khu Tự trị, nhưng chúng chỉ là những con chó rơm do Trung Cộng bện ra, khi cúng tế xong, nghĩa là khi đất nước đã rơi vào tay quân thù, thì những Thái thú này sẽ là những con chó rơm bị đem ra đốt hết, vì đã là vô dụng.

Khốn nỗi bị lừa mà không biết, CSVN lại học thứ văn hoá Lừa Bịp của quan thầy để lừa Dân và lừa Thế giới! Khốn thay cho hai thành phần cột trụ Nông Công VN đem thân trâu ngựa ra cù cung “ phát động đấu tranh “ cho cuộc cách mạng Lừa, giúp tụi đỉnh cao trí tuệ lên ngôi, khi lên ngôi chúng liền mãi mê tham những cỡ lớn và bán nước cho giàu nứt đổ đổ vách, bỏ đói thành phần công nông cốt cán và trí thức bị lừa mà hùa theo. Thành phần CS địa phương nay cũng theo một đỉnh cao trí tuệ quy hoạch đất đai để ăn cướp ruộng đất nhà cửa của nhân dân khắp nước! Tiếng réo gọi cứu cứu của nhân dân đã vang Trời rợp Đất, mà nào mấy ai có nghe?

Nhưng oan khiên đổ lên đầu nhân dân đã chồng chất cao như núi Thái sơn hàng thế kỷ, chẳng cần viết nhiều, cứ xem những văn thư của Trường Chinh của Phạm Văn Đồng bán nước, hành tung quỳ lụy của Hồ Chí minh đối với Trung Nam Hải trong video của LM Nguyễn Hữu Lễ, và những sự tố giác của những người cộng sản cao cấp phản tình về tội ác của CSVN cũng như Hịch Tướng Sĩ của Đức Trần Hưng Đạo và Bình Ngô đại cáo của Nguyễn Trãi thì ta nhận ra chúng là những thứ gì và chúng ta nên làm gì?

IX.- 5 viên sỏi của David và 4 Anh em của Goliath (1)

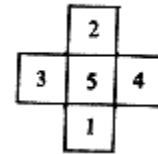
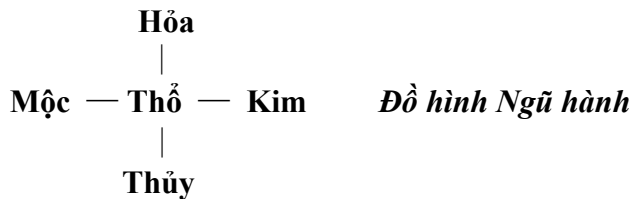
Là những con dân Việt Nam ở Hải ngoại, những thành phần ý thức về trách nhiệm của mình, tuy số lượng không có là bao so với VC và Trung Cộng với Bô máy cai trị đồ sộ. Trung cộng với lực lượng quân sự và võ trang hùng hậu, lại đang còn điều võ dương oai để “ đe hàng Tổng “, đe dọa các nước nhỏ trong vùng. Đùng tướng là họ mạnh lắm, khí thế hung hăng bề ngoài là dấu chứng tỏ bề trong trống rỗng bất an, đó là dấu chỉ của sự yếu kém, vì lo sợ sự gian tham lòi ra làm hỏng tham vọng. Làm gì phải lập Viện Khổng Tử, mà không biết Khổng Tử là ai, Khổng Tử dạy bảo những gì , làm gì phải hợp tác với thứ văn hoá lãnh nhãng rặc mùi Lừa Đảo, đó là ngoại lực bá đạo, ngoại lực này không che dấu được cái nội lực trống rỗng, sợ bị trào lưu dân chủ tràn dâng tiêu diệt.

Sau đây là trận chiến của chúng ta : David tuy yếu nhưng đã thắng Gioliath nhờ Khôn ngoan. Bài học này cho ta một lối thoát:

Trong trận đấu giữa David và Goliath trong Cựu Ước, ta thấy David còn rất nhỏ và yếu đối với Goliath rất to lớn với đao to búa lớn, thế mà David chỉ đem có “ 5 viên sỏi “, và chỉ dùng Nà (Cling) bắn một phát vào trán tức là Huệ nhãn, tức là đánh vào tử điểm của Goliath thì Goliath bị ngã gục, thế là cả đoàn quân Philistines thoát chạy, **nếu Goliath có thêm 4 anh em nữa** thì cũng tháo chạy như những người Philistines hèn nhất kia. Dầu Goliath có mạnh đến bậc nào, thì khi bị đánh vào tử điểm là bị ngã quy ngay!

Để hiểu lý do tại sao, ta phải vận dụng đến Cơ cấu Ngũ hành (5 Agents) cũng như Tứ tố (4 elements) để thấy rõ vấn đề. Không phải vô ý thức mà mấy con số 5 và 4 được dùng tới, đó là những huyền số đều mang ý nghĩa quan trọng.

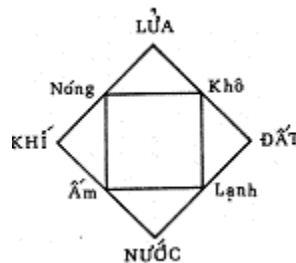
Trước hết là hai huyền số 5 và 4 : 5 là ngũ hành của Đông phương, 4 là Tứ tố của Tây phương.

Số độ Ngũ hành

Trong đồ hình Ngũ hành ta thấy các hành Thủy, Hỏa, Mộc, Kim có thể xem là thế giới Hiện tượng, còn hành Thổ ở Trung cung là thế giới Tâm linh tức là nguồn Sống và nguồn Sáng tức là Nhân, Nghĩa hay Bác ái và Công bằng hay Bi , Trí, hay cũng là Chúa Cứu Thế (Xin đọc chương đầu của Tân Ước thánh Gioan)

Về số độ số thì số 5 ở Trung cung hành Thổ tức là nguồn Tâm linh, David biết chọn 5 hòn sỏi tức là chọn Tâm linh, nói bóng là được Thiên Chúa phù trợ, nhưng đây là Chúa Cứu Thế, là nguồn Sống và nguồn Sáng tức cũng là Nhân Nghĩa, hay Bác ái Công bằng. Khi có được những giá trị đó là đã nắm được Minh Triết, nhờ Minh triết mà biết sống với Nhân Nghĩa. David dùng 5 hòn sỏi tượng trưng cho Minh triết, khi Nhân Nghĩa trở nên lưỡng nhất thì trở nên hùng dũng vô địch, và cũng nhờ Minh triết mà David có ánh sáng nhận ra tử điểm của địch, nhắm trúng đích mà bắn thẳng diệt Huệ nhãn của Goliath.

Còn Tứ tố là Nước, Khí, Lửa, Đất của Tây phương toàn là vật chất, sau thêm Ether vào thành Ngũ tố, nhưng cũng là vật chất. Goliath thuộc văn minh Tứ tố, là thứ văn minh vật chất, 4 Anh em của Goliath tháo chạy vì Tứ tố chỉ là sức mạnh vật chất ngoại khởi làm sao địch được sức mạnh Tâm Thân hợp nhất là sức mạnh Nội khởi của “ Hợp Nội Ngoại chi Đạo “. Bên Goliath chỉ có Hùng hung hăng, còn bên David nhờ có minh triết nên rất bình tĩnh, lại vừa hùng vừa dũng .

Đối với cá nhân thì Nhân Nghĩa thắng Tham tàn và Cường bạo, còn đối với Dân tộc thì phải “ Chí Nhân và Đại Nghĩa “ , tức là tổng Nội lực của toàn dân mới thắng nổi các cuộc chiến “ Cá lớn nuốt cá bé “

Suy rộng ra đây cũng là mặt trận giữa Nông nghiệp và Du mục, mặt trận chung trên thế giới, David nhờ sống theo tinh thần văn hoá nông nghiệp nên mới đạt Minh triết, chỉ dùng cái Ná thun mà thi thố uy lực được, còn Goliath là con người to lớn với tinh thần bạo động của nếp sống Du mục với Lao động Giáo sắt to lớn nặng nề, thuộc văn hoá Du mục, nên vẫn bị thua lối đánh “ Dĩ nhu thắng cương “ của Goliath.

Trận chiến khởi đầu từ Cain và Abel (tréo nhau, đáng lẽ Aben du mục giết Cain nông nghiệp), tiếp đến là những trận chiến “ Dĩ cường lãng nhược” đã trải dài trong lịch sử nước ta, và cũng diễn ra khắp thế giới mà đến nay chưa dứt. Chỉ có thời Nhà Lê, Chí sĩ Nguyễn Trãi đã nhìn nan đề thật rõ ràng, nên đã đề ra chiến lược Chí Nhân và Đại Nghĩa..

David nhờ tin vào Thượng Đế, nên hiểu được Minh triết, nổi tiếng là ông Vua khôn ngoan, nhờ minh triết mà đã thắng được hùng tướng Goliath, cũng như Cụ Nguyễn Trãi đã hiểu được Thiên lý, nên biết đem Chí Nhân và Đại Nghĩa thắng Tham tàn và Cường bạo của nhà Minh.

Nay chúng ta đang đối đầu với cuộc chiến giữa Trung Cộng và Việt cộng (Du mục) và Việt Nam (Nông nghiệp) một cách tinh vi và cường bạo hơn. Chúng ta đã thấy rõ con đường nhưng phỏng chúng ta có cố tâm ra sức tu dưỡng nội lực “ Chí Nhân và Đại Nghĩa “ để đoàn kết được toàn dân hầu nhờ nội lực mà phá tan mưu toan của kẻ thù truyền kiếp hay không?

Chúng ta đã rõ hòn sỏi của Chúng ta là Nhân Nghĩa, (cũng như Bi, Trí, cũng như Bác ái Công bằng) , còn Trung cộng thì chỉ có thứ sức mạnh võ lực của Goliath, thứ sức mạnh của Tham tàn và Cường bạo cùng vũ khí tối tân. Vì biết cách đánh vào tử điểm, nên Tổ tiên chúng ta đã thắng nhiều lần, còn chúng ta tự nhận là thông minh, văn minh tiến bộ hơn , há lẽ chúng ta lãng quên mà lờ đi sao?

Sinh lộ của chúng ta là Nhân Nghĩa, nhưng yếu điểm của chúng ta là đã đánh mất phần nhiều mối liên hệ toàn dân với nhau, chưa giúp nhau đạt Chí Nhân và đại Nghĩa. Tử điểm hay điểm cực yếu của Trung cộng và Việt cộng là Tham tàn và Cường bạo. Nước ta là nước nhỏ không đủ khả năng để sắm vũ khí tối tân để đối địch với họ, chỉ có vũ khí Trời ban là Nhân Nghĩa (trong chuyện David thì là sự phò trợ của Thiên Chúa) của toàn dân không những hữu dụng, mà còn là diệu dụng, cứ vong thân mà đi tìm cây đũa thần ngoại khởi thì nô lệ là đương nhiên. Nếu ta trau dồi cho có minh triết thì biết sẽ chỉ dùng một viên sỏi để đánh trúng ngay vào tử huyết của kẻ thù thì sẽ thắng. Nếu mọi người cùng làm và quyết tâm làm thì sẽ có sáng kiến đó.

Đối với dân tộc chúng ta cuộc chiến này đã khởi đầu từ hơn 4 ngàn năm, nay chúng ta còn phải tiếp tục.

Việc trước tiên là phải loan truyền rộng ra cho mọi người dân Việt Nam nhất là trong nước và cả thế giới tỏ tường, chúng ta không cần chúng nghe, vì chúng không bao giờ nghe để hiểu mà cải hối được! Khi đa số người dân hiểu rõ, mọi người phải tu dưỡng cho được nội lực, khi đó thì chúng ta sẽ biết làm gì tiếp. Lại nữa Trung cộng đã bành trướng ra nhiều nơi, sao chúng ta không tìm cách liên kết với những công đồng bị uy hiếp của các nước trong vùng mà gây ảnh hưởng chung, khi thanh thế chính nghĩa của chúng ta rền vang khắp thế giới thì chúng hết phương lừa đảo. **Chỉ khi biết bị Lừa đảo thì**

mình mới không bị Lừa, chỉ toàn dân biết bị Lừa mà đất nước suy vong thì dân tộc mới tu dưỡng Nội lực mới vươn lên để sống cho ra cái kiếp người!

Đây không phải là chuyện viễn vông, mà là vấn đề thực tế của con người và đất nước, tin hay không là tùy ý riêng từng vị, nhưng đó vẫn chính là cốt tuỷ nan đề của chúng ta.

X.- Kết luận

Xin tất cả chúng ta hãy bình tĩnh lại vài phút, nhìn lại quá trình đấu tranh về nền Độc lập của Quốc gia chúng ta, suốt hàng 4 ngàn năm phải chống chọi với cuộc chiến tranh “ Dĩ Cương lãng Nhược của Bắc Phương, gần 100 năm với cuộc chiến “ Cá Lớn “ Pháp nuốt “ cá Bé “ Việt nam, tiếp tới phải đương đầu với cuộc chiến “ Huỳnh đệ tương tàn “ do hai thế lực siêu quốc gia cài vào, biến nhân dân chúng ta trở thành “ con Tót bắt đắc dĩ không được qua sông” trong ván bài quốc tế, đến khi ván cờ quốc tế trở cờ thì quốc gia chúng ta bị quăng vào sọt rác cho dòm bọ rúc rĩa!.

Tuy hình thức có khác nhau, nhưng bản chất vẫn là “ Mạnh được Yếu thua “, nhưng Mạnh lại “ Tham tàn và Cường bạo”, còn Yếu thì chưa hay không có “ Chí Nhân và Đại Nghĩa”.

Thế giới nay vẫn còn vầy vùng trong “ vũng lầy bát Nhân và bát Công”. Nguyên do là mỗi con Người chưa có cơ may được phát triển toàn diện để có đủ Tư cách và Khả năng làm người Nhân chủ. Khi đạt vị thế Nhân chủ thì con Người sẽ biết sống theo cung cách Thiên sinh Địa dưỡng để Nhân hòa. Vũ trụ có tiết nhịp Hòa, thì con Người cũng phải sống theo Thiên lý hay Dịch lý mà sống Hòa với nhau. Hòa là giá trị cao quý nhất mà nhân loại phải đạt tới, nếu không thì cuộc sống ở trần gian này là vô nghĩa.

Văn hoá mai một của Tổ tiên chúng ta là đại Đạo Hòa, Kitô giáo cũng có bản chất Hòa bình, còn Phật giáo thì Từ bi hỷ xả đâu có ưa chiến tranh, tôn giáo nào cũng cổ võ nhân ái hoà bình, chế độ nào cũng nói hay, vậy mà sao nhân loại vẫn cứ mê mải chiến tranh, đâu đâu con người vẫn hãm hại chém giết nhau!. Vì nhân loại chỉ “ nhân danh” những Giá trị cao quý đó để mưu lợi ích riêng cho mình, cho phe nhóm mình, cho tôn giáo mình, cho quốc gia mình, sơ dĩ như vậy là họ đã bỏ quên con đường Tâm linh, Tâm linh là nguồn Sống và nguồn Sáng, khi tiếp cận được với nguồn Sống thì đạt Lòng Nhân, lòng Bác ái, Lòng Từ bi, khi tiếp xúc với nguồn Sáng thì nhận ra lẽ Công chính là lẽ sống “phải Người phải Ta”. Nếu con Người biết yêu thương kính trọng nhau và ăn ở công bình với nhau thì làm sao mà không Hòa. Không yêu thương nhau thì cắt đứt mối liên hệ với nhau, không công bình thì sinh ra bất công, đó là mầm loạn của Thế giới.

Vì vậy cho nên tinh thần công thể của dân tộc là tinh thần vô cùng quan trọng, nó phát sinh từ bọc Ấu Cơ Tổ mẫu là nguồn Tình, Xé rách bọc để mất Tình thì mất tinh thần công thể quốc gia. Khi biết giữ vững tình Đồng bào thì mới xiết chặt mối liên hệ với nhau, vì đánh mất “ chất keo sơn gắn bó đồng bào” này mà nhân dân Việt Nam trở thành những hạt cơm rời: những người trong các Tôn giáo mâu thuẫn đấu tranh nhau, những đảng phái chính trị khích bác, hãm hại nhau, những người Nam, Trung, Bắc nhìn nhau xa lạ, trí thức xa nhau vì khác nguồn kiến thức, khôn nạn hơn hết là đồng bào giết hại nhau, giết nhau để đưa nhau xuống hố, vì đã nhân danh lý tưởng cho là cao quý !!!

Tất cả đã cùng nhau tạo ra vũng bùn để cùng nhau ngụp lặn!!!

Trong cuộc chiến khởi đầu từ năm 1945 đến nay, người quốc gia thua đã đành, Công giáo có thắng không, Phật giáo có thắng không, Cao Đài Hoà hảo, Tin lành có thắng

không, phe phái quốc gia nào thắng không, cuối cùng CSVN đang ngắc ngoải trong vũng lầy hôi tanh có thắng không? Chắc chắn là không có ai thắng, cuối cùng chỉ có nước Việt Nam thua, thua vô cùng đốn đau và nhục kinh hoàng, lại thêm cái trông nô lệ sắp quàng vào cổ!. Nhân dân Việt Nam thuộc nòi Rồng Tiên khôn ngoan thiệt chỉ vì cái thói “ Khôn độc đại đàn “!

Nhìn rộng ra Liên Xô cũng không thắng, vì đã sập, Hoa kỳ vẫn chưa thắng. Tuy đang hăm hở nhưng con ếch ương Trung Cộng cũng không có thể thắng, vì chưa đậu Ông Nghè đã đe hàng Tổng, nên đang bị bao vây, vì có bao giờ “ Tham mà không Thâm” đâu, chính họ đang đào ra cái mỏ rộng và sâu để lấp kín cơ đồ họ xuống đó, chẳng khác gì để quốc bành trướng La Mã xưa!. Không ai chống được luật Giá Sắc của Trời cao.

Trở lại với vấn đề của người quốc gia, tuy thua nhưng chúng ta đâu có bỏ cuộc, dầu là những người ở hải ngoại hay quốc nội, hãy tri kỷ và tri bi một chút thì có thể tiến lên được, đừng có ôm cái ảo tưởng không đâu mà huênh hoang, chúng ta đã mất dân, chúng ta đã mất địa bàn quốc gia, mất cả nguồn vật lực, tuy thật to, nhưng đây chưa phải là thứ to nhất, thứ to nhất là “ Chính Nghĩa Quốc gia “, nhưng Chính Nghĩa là gì?

Thưa: Chính Nghĩa Quốc gia nói gọn là “ không Tham Tàn và Cường bạo” , mà là “ phải Chí Nhân và đại Nghĩa “. Chí Nhân là lòng Nhân to lớn của Toàn Dân và đại Nghĩa là Nghĩa vụ ăn ở công bằng với mọi người, Có được Chí Nhân và đại Nghĩa thì mới có Nội lực toàn dân, có được giá trị vô song này thì không kẻ thù nào khuất phục được chúng ta, và chúng ta mới có khả năng xây dựng hoà bình, nhất là với chính nghĩa này thì cuộc sống hàng ngày của chúng ta mới đáng sống!

Có người bạn bảo với tôi là chúng ta đang sống trong nền Văn hoá “ Giỏ Cua “. Chúng ta phân nào giống như đàn Cua bị bắt nhốt vào trong Giỏ, các con Cua cứ tìm cách sống bằng cách lấy hai càng cấu xé nhau thành một chùm cho đến khi chết, mà không hề ý thức về việc tìm lối thoát chung ra khỏi Giỏ.

Để vượt thoát chúng ta hãy tìm cho ra sinh lộ bằng cách “ mở Tâm Trí “ rộng ra cho “ ngang tầm Quốc gia “, và quyết Tâm cùng giúp nhau vùng lên vực dậy bằng con đường Đạo lý dân tộc, khi đó, muốn giải thoát chắc sẽ được toại nguyện.

Mong thay!

(1): “ After turning down an offer of the king's own armor, which was too big for him, David went down to the creek and got five suitable stones (5 : “ **five** “ , **not just one** , as any prudent marksman would do when facing a very formidable opponent - although some interpret David's taking five stones in order to be able to fight Goliath's " 4 : **four brothers** " at the same time, the Holy Scriptures plainly state that *only* Goliath, and his armor bearer, stood upon the field of battle; if Goliath did have four brothers there, they obviously weren't much of anything because *all* of the Philistines turned and ran away like cowards after David slew Goliath) for his sling. The rest of the story is famous. He killed Goliath with a single perfectly-accurate shot, perhaps with a little help from an angel - the stone didn't just rebound off the giant man's thick skull as would naturally be expected, but actually penetrated with the power of a modern high-velocity bullet. Upon seeing their hero defeated, the Philistine army made a disorderly retreat (i.e. they just dropped everything and ran), giving the Israelites then in hot pursuit the victory. The entire story can be found in 1 Samuel 17:1-58.”

(David and Goliath. The Church of God. Daily Bible Study. On line since 19998.

)

Chứng tích về:

Hành động Bán nước của CSVN và âm mưu xâm lược bản thủ của Trung cộng

Tôi không rõ các nguồn tin dưới đây có độ chính xác trên hay dưới 100%, nhưng đây là làn khói của nguồn lửa ngầm bốc lên cao từ Trung Nam hải và Ba Đình.

Xin xem:

- (1): Sự tiết lộ của Ô. Hoàng Minh Chính v / v CSVN bán nước
- (2): Hồ Chí Minh: Những hình con chó rom của Tàu
- (3): VC in hình Hung thân Mao trên giấy bạc 500.000 đồng
- (4): Thiếu tướng VC Nguyễn Trọng Vĩnh lên tiếng về tội ác của CSVN
- (5): Wikileaks: Biến VN thành khu Tự trị của Tàu.
- (6): Trung Cộng đòi mốc biên giới.
- (7): Ông Vũ Cao Đàm nói về “Đoàn xâm lược bản thủ của Trung Cộng
- (8): Xin nhớ đọc lại “ Hịch tướng sĩ ĐứcTrần Hưng Đạo và
- (9): Bình Ngô đại cáo của Nguyễn Trãi.

CSVN rước thảm họa về cho dân tộc Việt Nam

(1) TÀI LIỆU TÌNH BÁO VỀ VỤ CSVN BÁNNƯỚC (Vài sự kiện dẫn đến bán nước của csvn)

“ Sau vụ CSVN bán nước cho Trung Cộng, theo lời Việt Gian Hoàng Minh Chính cho biết thì không ai biết được ai trong bộ chính trị đã ký tên trong vụ bán nước này . Bộ chính trị CSVN đã dấu nhẹm chuyện này và BÍ MẬT ĐÃ được BẬT MÍ và sau đây là những diễn biến về cuộc BÁN NƯỚC NHƯ SAU:

1) Lê Khả Phiêu bị Trung Quốc gài Mỹ Nhân Kế lấy cô Trương Mỹ Vân (Cheng Mei Wang) lúc Lê Khả Phiêu sang thăm Trung Quốc năm 1988 và sanh được một bé gái. LKP không đem con về vì sợ tai tiếng đưa đến nhiều lần Trung Cộng gửi văn thư đòi lần vùng biển vào tháng 1 năm 1999. Đồng thời đòi đưa ra ánh sáng vụ này nếu LKP không hợp tác. Và buộc Lê Khả Phiêu phải hạ bút ký bản hiến biển ngày 30 tháng 12 năm 1999.

2) Ngày 31 tháng 12 năm 1999 phái đoàn Trung Quốc cầm đầu do ông Tang Jiaxuan và tình báo TQ sang Việt Nam, họ gặp kín ông Lê Khả Phiêu bàn thêm về vấn đề hiến đất .

3) Ngày 25 tháng 2 năm 2000, Lê Khả Phiêu phái Nguyễn Duy Niên sang Trung Quốc, ông Nguyễn Duy Niên cho biết Lê Khả Phiêu đã đồng ý việc hiến thêm đất.

Trung Quốc nghe tin rất hoan hỉ mở tiệc chiêu đãi Nguyễn Duy Niên một cách nồng nhiệt với nhiều Cung Tần Mỹ Nữ ở nhà khách Diao-yu-tai ăn nhậu cùng ông Ngoại Trưởng Tang Jiaxuan .

4) Bộ Trưởng CS Trung Quốc Tang Jiaxuan gửi thư kín nhắn tin muốn gặp Bộ Trưởng CSVN tại ThaiLand khi ông viên thăm nước này.. Ngày 26 tháng 7 năm

2000. Ông Nguyễn Duy Niên đáp chiếc Air Bus bay từ phi trường Nội Bài vào lúc 6 giờ 47 sáng sang Thailand gặp Bộ Trưởng Ngoại giao Trung Quốc tại khách sạn Shangri-La Hotel Bangkok phía sau phòng Ballroom 2. Cuộc gặp rất ngắn ngủi. Tang giao cho Niên một chồng hồ sơ đòi CSVN hiến thêm đất, biển trong hồ sơ ghi rõ TQ đòi luôn 50/50 lãnh hải vùng Vịnh Bắc Việt, đòi VietNam cắt 24,000 sq Km vùng biển cho TQ. Ngày 28 tháng 7 bộ chính trị nhóm họp kín.

5) Sau hai tháng họp kín và bàn bạc. Bộ chính trị CSVN cử Phan Văn Khải qua gặp mặt Lý Bằng. Phan Văn Khải bay chuyến máy bay sớm nhất rời Việt Nam ngày 26 tháng 9 năm 2000 qua Bắc Kinh và được xe Limo chở từ phi trường Bắc Kinh về Quảng Trường Nhân Dân vào trưa hôm đó. Nhìn thấy mặt Khải tỏ vẻ không hài lòng và hoan mang về vụ hiến đất (Điều này chứng tỏ Khải không rõ chuyện này). Lý Bằng cho Khải biết là hai tay Lê Khả Phiêu và Giang Trạch Dân đã gặp nhau 2 lần cho vụ hiến đất rồi. Lý Bằng ôm chặc PVK và khen đảng CSVN làm việc rất tốt và ông cho biết là đã có Nông Đức Mạnh (lúc đó là chủ tịch Quốc Hội DCSVN) đã đi đêm sang Trung Quốc vào tháng 4 năm 2000 và Lý Bằng đã gặp lại Nông Đức Mạnh, vào tháng 8 năm 2000 ở New York Hoa Kỳ. Lý Bằng cho biết Nông Đức Mạnh phải được cử làm Tổng Bí Thư đảng CSVN sau khi Lê Khả Phiêu xuống, nếu không thì sẽ bị Trung Quốc “đòi nợ cũ”. Khải trước khi về vẫn khước từ vụ hiến vùng biển VN và nói với LB là sẽ xem lại sự việc. Lý Bằng nhấn mặt bắt Khải ngồi chờ, vào gọi điện thoại, nói gì trong đó và trở lại nói là Chủ Tịch Giang Trạch Dân muốn gặp Khải tại Zhong-nai-hai và sau đó Khải được đưa đi gặp GTD và cho ông Zhu Rongji hù dọa Khải nói: Trung Quốc đã nắm trong tay Lê Khả Phiêu, Nông Đức Mạnh ...nếu không nghe lời TQ Khải sẽ bị tẩy chay và coi chừng bị “chích thuốc”. Khải cuối đầu và run sợ, sau đó đòi về. Trước khi Khải về, một lần nữa Giang Trạch Dân nhấn Khải gửi lời thăm Lê Khả Phiêu và Nông Đức Mạnh chứ không nhắc tới tên người khác trong Quốc Hội CSVN. Khải không được khoản đãi như một vị quốc khách vì tính tình bướng bỉnh vì không nghe lời đàn anh

6) Vào ngày 24 tháng 12 năm 2000, Thứ Trưởng Bộ Ngoại Giao VN Lê Công Phụng được Trần Đức Lương phái âm thầm đến Trung Quốc gặp ông tình báo của Trung Quốc là ông Hoàng Di, ông này là cánh tay phải của Bộ Trưởng Ngoại Giao Trung Quốc. Ông ta nói tiếng Việt rất rành. Hai bên đã gặp nhau ở một địa điểm X gần biên giới Việt, (Tỉnh Móng Cái Việt Nam). Theo bản báo cáo cho bộ chính trị CSVN, ông Lê Công Phụng cho biết lúc đầu ông Hoàng Di vẫn khẳng khái đòi chia 50/50 với Việt Nam về vùng biển Vịnh Bắc Việt “Beibu Bay” đòi lấy luôn đảo Bạch Long Vĩ sau đó ông Phụng, được bộ chính trị dặn trước là xin lại 6% của Vùng biển gần khu vực Bạch Long Vĩ vì đã được lâu đời là của Việt Nam. Kết Quả cuộc đi đêm Việt Nam còn lại 56% Vịnh Bắc Việt và mất đi 16,000 sq Km vùng vịnh cho Trung Quốc.

7) Ngày 25 tháng 12 năm 2000, ông Trần Đức Lương rời Hà Nội qua Bắc Kinh gặp Giang Trạch Dân và được đưa về Thành Bắc của Quảng Trường Nhân Dân, theo tài liệu lấy được của tình báo Trung Quốc. Trần Đức Lương và Lê Khả Phiêu chính thức quyết định thông qua bản hiệp ước hiến đất bất chấp lời phản đối của Khải và nhiều người trong quốc hội. Phe thân Nga và Phe Miền Nam đã không đủ sức đấu với Lê Khả Phiêu và Trần Đức Lương. Bản hiến chương hiến đất cho Trung Quốc được chính Giang Trạch Dân và đảng CSTQ trả cho số tiền là 2 tỉ US Dollar được chuyển cho Việt Nam qua hình thức Đầu Tư. Đảng CSTQ chỉ thị cho

đảng CSVN sẽ phải làm gì trong kỳ đại hội đảng thứ 9 vào tháng 3 năm 2001 sắp tới. Trần Đức Lương được khoảng dải ở Thành Bắc QTNN.

8) Ngày 26 tháng 12 năm 2000 vào lúc 2 giờ trưa, Lý Bằng được cận vệ đưa tới gặp Trần Đức Lương ở Quảng Trường Nhân Dân (QTNN). Lý Bằng cho Lương biết là số tiền 2 tỉ dollar để mua 16,000 sq km vùng vịnh Beibu của Việt Nam là hợp lý. Trần Đức Lương cảm ơn đảng CSTQ về số tiền này. Số tiền 2 tỉ đồng này được Lương đem về để làm bớt sự phẫn nộ của Khải, Kiệt và những nhân vật khác trong quốc hội CSVN. Ông Lý Bằng nhắc lại chuyện Trung Quốc đã bán vũ khí và hỗ trợ cho đảng CSVN trong thời gian chiến tranh và số nợ trên Trung Quốc dùng để trao đổi mua lại vùng đất Bắc Sapa của Việt Nam, Ải Nam Quan, Bản Dốc, Cao Bằng..... Thêm lần nữa Lý Bằng chỉ gửi lời thăm Lê Khả Phiêu và Nông Đức Mạnh !. Sau đó Lương được mời lên xe Limo và đưa về Zhong-nan-hai để gặp Zhu Rongji . Zhu Rongji không nói gì khác hơn là nhắc lại số tiền 2 tỉ đồng sẽ được giao cho Việt Nam sau khi Lương trở về nước.

9) Ngày 26 tháng 2 năm 2001 Nguyễn Mạnh Cầm bay sang Trung Quốc để gặp ông Qian Qichen tại đảo Hải Nam. Nguyễn Mạnh Cầm cảm ơn Trung Quốc đã mua vùng Vịnh Bắc Việt của Việt Nam (Beibu Bay) với giá 2 tỉ US Dollar. “

Yahoo search:

<http://www3.fmprc.gov.cn/eng/3808.html>

Google

<http://www.fmprc.gov.cn/eng/wjb/zjg/tyfls/tyfl/2631/t15493.htm>

MSN.com

<http://www3.fmprc.gov.cn/eng/4470.html>

<http://www.chinaembassy-canada.org/eng/wjb/zjg/tyfls/tyfl/2631/t15493.htm>

<http://community.vietfun.com/showthread.php?>(Hết trích dẫn)

(2).- Hồ Chí Minh thật và giả: Những hình con chó rơm của Tàu

(3) .- Hình hung thần Mao trên giấy bạc VN: Quan thầy vĩ đại của Hồ Chí Minh

Trước hết tôi xin trung dẫn bức thư của một Tướng VC Nguyễn Trọng Vĩnh về người bạn 16 chữ vàng của Việt Cộng.

(4).- THIẾU TƯỚNG (CSVN) NGUYỄN TRỌNG VĨNH LÊN TIẾNG
Dec 01, 2010

“ Chưa bao giờ Việt Nam bị hại bởi người láng giềng "hữu nghị" như từ 1919 đến nay

Nguyễn Trọng Vĩnh

Việt Nam không hề khiêu khích và xâm phạm vào đất Trung Quốc. Thế mà năm 1979, Trung Quốc huy động hàng chục sư đoàn “dạy cho Việt Nam một bài học”, giết hại dân và tàn phá bốn tỉnh của Việt Nam; đánh chiếm cao điểm 1509 trong huyện Vị Xuyên – Hà Giang của chúng ta; năm 1988, đánh đắm tàu hải quân, giết hơn 70 chiến sĩ, sĩ quan và chiếm một số bãi đá ngầm trong quần đảo Trường Sa của chúng ta.

Trong đàm phán biên giới, họ ép ta làm ta mất một nửa thác Bản Giốc, dân ta cũng không được đặt chân đến Ải Nam quan nữa, tất cả ta mất hàng trăm km2 đất. Họ xóa hiệp định phân định ranh giới vịnh Bắc Bộ giữa hai Chính phủ Pháp – Thanh (do lịch sử để lại) đòi chia lại, ăn hơn của ta một phần hải phận. Sau khi nêu ra phương châm 16 chữ và 4 tốt với lãnh đạo ta, họ đã nghiêm nhiên đứng được trên nóc nhà Đông Dương, vị trí chiến lược xung yếu của ta, khai thác Bốc-xít, di hựu họa cho hàng triệu đồng bào ta.

Các công ty của họ thuê rừng 50 năm để trồng cây bạch đàn, trước tiên là chặt cây phá rừng, tạo thêm nguyên nhân gây lũ lụt cho ta. Bạch đàn là cây ăn rất hại đất, hết hạn thuê, họ rút đi để lại cho ta hàng dẫy hecta đất trống đồi trọc, vì không cây gì mọc được. Đây là một mưu kế rất thâm hiểm hại ta. Nguy hiểm hơn nữa là các công ty của họ thuê các khoảnh rừng trong đó ôm cả những đồi cao 600-700m tại các huyện Trảng Định, Bảo Lộc của Lạng Sơn và Tiên Yên của Quảng Ninh, có nơi chỉ cách biên giới Trung Quốc 700m. Họ phá rừng để trồng bạch đàn, phá rừng làm đường vào khu rừng họ thuê, họ làm đường xoáy tròn ốc lên đỉnh các đồi cao núi

trên. 50 năm không ai kiểm soát được, họ có xây dựng công sự gì trên đỉnh các cao điểm ấy cũng không ai biết, liệu có để sau này sử dụng như cao điểm 1509 ở Vị Xuyên trước đây không?

Ngoài việc năm 1974, đánh chiếm quần đảo Hoàng Sa của ta, họ tự ý vẽ một cái “lưỡi bò” rất phi pháp bao chiếm gần hết biển Đông của Việt Nam, khoanh vùng cấm ngư dân ta vào đánh cá trong hải phận của mình, bắn chết, bắt ngư dân ta, tịch thu tài sản, ngư cụ, giam giữ, phạt tiền, dùng “tàu lạ” đâm chìm tàu cá của ngư dân ta.

Cậy có hải quân mạnh, tập trận diễu võ dương oai ở Biển Đông, uy hiếp ta, luôn tuyên bố sẽ “thu hồi” Tây Sa, là Trường Sa của Việt Nam, mà họ to mồm nhận xí là của họ.

Họ thuê dài hạn một đoạn bờ biển ở Đà Nẵng, nói là để xây dựng “khu vui chơi giải trí”, xây nhà máy điện nguyên tử chỉ cách biên giới tỉnh Quảng Ninh 60km, nếu rò rỉ phóng xạ thì bên ta mang họa.

Trên thượng nguồn sông Mê Kông, Trung Quốc xây một hệ thống đập trong đó có đập Tiểu Loan, chặn mất một khối nước vô cùng lớn. Nam Bộ của chúng ta ở cuối dòng sông, mùa khô đồng bằng sông Cửu Long sẽ thiếu nước, liệu còn nuôi được cá tra, cá basa nữa không? Có đủ nước tưới cho các vùng cây trái không? Vụ lúa Nam Bộ có bị ảnh hưởng không? Sông cạn, nước mặn sẽ dâng sâu vào nội địa, triều cường càng dữ, nhân dân thành phố Hồ Chí Minh và các tỉnh liên quan sẽ sống ra sao? Trung Quốc chặn nguồn nước thượng lưu của một con sông quốc tế, thật là một kế hoạch ích kỷ, ác độc.

Họ trúng thầu một loạt nhà máy nhiệt điện và một số công trình, họ tự do đưa ô ạt lao động của họ vào. Thế là, trên khắp đất nước ta, từ “nóc nhà Đông Dương”, từ rừng núi tới đồng bằng, đến ven biển đã có hàng vạn người Trung Quốc rải ra, có là môi nguy hiểm ẩn không?

Từ những tình hình trên, rõ ràng Việt Nam ta bị hại đủ đường, và bị o ép tứ phía. Vì đâu nên nỗi này? Nhân dân ta nghĩ gì?”

N. T. V.

Từ những tình hình trên, rõ ràng Việt Nam ta bị hại đủ đường, và bị o ép tứ phía. Vì đâu nên nỗi *Bài viết do Thiếu tướng Nguyễn Trọng Vĩnh gửi trực tiếp cho Nguyễn Xuân Diện-blog

Thưa quý Thầy và quý bạn,

Mặc dầu tin này chưa được kiểm chứng, nhưng trước những sự kiện xảy ra trên đất nước Việt Nam của chúng ta trong thời gian vừa qua, bản tin này hoàn toàn có thể là sự thực.

Xin tiếp tay phổ biến, nhất là cho đồng bào trong nước, để mọi người kể cả cán bộ, và bộ đội CS thấy rõ hiểm họa bán nước do đảng CS và chính quyền Hà Nội chủ mưu, trong một tương lai không xa đưa đất nước và dân tộc đi vào vòng nô lệ của Trung cộng.

Bản tin nói về một thời hạn 30 năm (từ 1990 đến 2020) mà Trung cộng "đồng ý" để đảng cộng sản Việt Nam giải quyết các bước tiến hành cần thiết cho việc gia nhập "đại gia đình các dân tộc Trung quốc". 20 năm qua đảng CS và chính quyền Hà nội đã "giải quyết" rất nhiều bước theo lệnh quan thầy. Nay chỉ còn 10 năm nữa thôi, người Việt yêu nước hãy làm tất cả những gì có thể, để chặn đứng những bước còn lại, đồng thời lật đổ nhà cầm quyền và đảng CS Việt Nam giành lại quyền tự chủ đất nước.

Nguyễn Trọng Dzũng, CVA59

(5).- Wikileaks – KH cho Việt nam được hưởng quy chế Khu tự trị trực thuộc CQ Trung ương tại Bắc kinh

Kami

Và cái gì chờ đợi cũng đã đến, khi tổ chức Wikileaks công bố một tài liệu “tuyệt mật” động trời liên quan đến Việt nam. Đó là biên bản họp kín giữa ông Nguyễn Văn Linh Tổng BT Đảng CSVN, ông Đỗ Mười Chủ tịch HĐBT đại diện cho phía Việt nam và ông Giang Trạch Dân Tổng BT và ông Lý Bằng Thủ tướng Chính phủ đại diện cho phía Trung quốc trong hai ngày 3-4/9/1990 tại Thành đô.

Trong tài liệu tuyệt mật liên quan tới Việt nam này của mình, Wikileaks khẳng định thông tin dưới đây nằm trong số 3.100 các bức điện đánh đi từ Hà nội và Thành phố Hồ Chí Minh của cơ quan ngoại giao Hoa kỳ tại Việt nam gửi chính phủ Hoa kỳ, tài liệu này có đoạn ghi rõ “... Vì sự tồn tại của sự nghiệp xây dựng thành công CNCS, Đảng CSVN và nhà nước Việt nam đề nghị phía Trung quốc giải quyết các mối bất đồng giữa hai nước. Phía Việt nam xin làm hết mình để vun đắp tình hữu nghị lâu đời vốn có giữa hai đảng và nhân dân hai nước do Chủ tịch Mao trạch Đông và Chủ tịch Hồ Chí Minh dày công xây đắp trong quá khứ và Việt nam bấy tỏ mong muốn đồng ý sẵn sàng chấp nhận và đề nghị phía Trung quốc để Việt nam được hưởng quy chế Khu tự trị trực thuộc chính quyền Trung ương tại Bắc kinh như Trung quốc đã từng dành cho Nội Mông, Tây Tạng, Quảng tây.... Phía Trung quốc đã đồng ý và chấp nhận đề nghị nói trên, cho thời hạn phía Việt nam trong thời hạn 30 năm (1990-2020) để Đảng CSVN giải quyết các bước tiến hành cần thiết cho việc gia nhập đại gia đình các dân tộc Trung quốc”.

Những ngày này, những tin thời sự quốc tế thuộc hàng đầu trên các kênh truyền hình ngoại quốc nổi tiếng như BBC, CNN.. chắc chắn sẽ là tin về sự căng thẳng của hai miền Nam – Bắc Triều tiên đang đứng trên bờ vực của một cuộc chiến tranh trên bán đảo Triều tiên chắc chắn là vấn đề số một và vấn đề thứ hai là những thông tin mà tổ chức Wikileaks dọa sẽ công bố công khai những tin tức tuyệt mật của ngành ngoại giao Hoa kỳ.

Được biết những thông tin mà Wikileaks dọa công khai bao gồm 251.287 tài liệu mà Wikileaks có được là tin trao đổi giữa 250 đại sứ quán và lãnh sự quán Hoa Kỳ tại hơn 90 nước trên thế giới với Washington. Cũng theo thông báo của tổ chức Wikileaks cho biết hiện nay họ có trong tay những thông tin liên quan đến Việt nam, đó là những tài liệu từ các cuộc trao đổi giữa các nhà ngoại giao Hoa Kỳ ở Việt Nam và chính phủ Mỹ, với hơn 2.300 bức điện tín gửi đi từ Đại sứ quán Hoa Kỳ ở Hà Nội và gần 800 từ Lãnh sự quán ở thành phố Hồ Chí Minh. Theo họ, trong số hơn 3100 điện tín này có cả những loại thuộc diện “tuyệt mật”.

Cho tới nay Wikileaks mới công bố nội dung của hơn 200 bức điện tín trong số hơn 251.287 bức mà họ có và trong số các thông tin ít ỏi được công bố nhỏ giọt ngày hôm nay (30/11) có hai tin liên quan đến Trung quốc và Bắc Triều tiên rất có giá trị. Đó là tin các quan chức Trung quốc tuyên bố ủng hộ thống nhất hai miền Bắc và Nam Triều tiên vào thời gian sau hai năm lãnh tụ Kim Jong Il qua đời, và chính quyền mới của nước Triều tiên thống nhất sẽ do chính quyền Seoul quản lý. Và tin thứ hai là phát biểu của một quan chức cao cấp Trung quốc nói với Thứ trưởng Ngoại giao Nam Triều tiên, khi cho biết rằng thế hệ lãnh đạo trẻ Trung quốc hiện nay không hài lòng và coi chính thể ở Bắc Triều tiên của gia đình họ Kim là đưa trẻ hư không biết nghe lời.

Hai tin rò rỉ kiểu này khác hẳn với sự hiểu biết và phán đoán của mọi người về thái độ của Trung quốc với Bắc Triều tiên, đó là ai cũng nghĩ rằng bằng mọi giá không bao giờ Trung quốc bỏ rơi nước láng giềng cộng sản đàn em này. Có lẽ những tin bí mật của Wikileaks tiết lộ rất có giá trị như họ thông báo trước, vì thế sẽ còn có nhiều tin động trời trong số 3.100 bức điện từ các cuộc trao đổi giữa các nhà ngoại giao Hoa Kỳ ở Việt Nam và chính phủ Mỹ, được gửi đi từ Đại sứ quán Hoa kỳ ở Hà nội và Lãnh sự quán tại TP Hồ Chí minh.

Những ngày gần đây, không chỉ có các chính khách Hoa kỳ, mà hầu hết các chính khách trên thế giới đang ở tâm trạng hồi hộp, căng thẳng đến nghẹt thở khi chờ đón sự công bố của tổ chức Wikileaks trong đó có các chính khách hàng đầu của Việt nam cũng hết sức lo lắng khi những điều “tuyệt mật” sẽ bị Wikileaks dọa sẽ công bố.

Đoạn tin đầu nói trên về Biên bản hợp kín tháng 9/1990 tại Thành Đô giữa lãnh đạo cao cấp Việt nam và Trung quốc, cũng chỉ là một tin mang tính chất giả thiết của tác giả mà nó có nhiều khả năng khi bị bạch hóa có thể xảy ra mà thôi, chứ đó không phải tin chính thức của Wikileaks.

Điều quan trọng ở đây là, những chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo đối với đảng CSVN nếu như tin này là tin chính thức do Wikileaks công bố trong một ngày gần đây. Chúng ta có quyền phỏng đoán và chuẩn bị tinh thần cho mọi người và cá nhân mình trước sự thật không mấy tốt đẹp, mà nó liên quan tới sự tồn tại của đảng CSVN trong vai trò lãnh đạo xã hội và nhà nước. **Vi nếu khi ta đối chiếu với các tin tức liên quan đến việc phía Việt nam đã cho Trung quốc thuê nhiều chục ngàn hecta**

rừng đầu nguồn biên giới, lá cờ Trung quốc có 6 ngôi sao (thay vì cờ Trung quốc chỉ có 5 ngôi sao) xuất hiện tại một nhà hàng Trung quốc tại Vũng tàu, hay Dự án bôxít Tây nguyên và gần đây nhất là tin Trung quốc tiến hành thu hồi hàng loạt cột mốc biên giới với Việt nam có từ thời Hiệp định Pháp-Thanh (1887) ... Trong đàm phán biên giới, họ ép ta làm ta mất một nửa thác Bản Giốc, dân ta cũng không được đặt chân đến Ái Nam quan nữa, tất cả ta mất hàng trăm km² đất. Họ xóa hiệp định phân định ranh giới vịnh Bắc Bộ giữa hai Chính phủ Pháp – Thanh (do lịch sử để lại) đòi chia lại, ăn hơn của ta một phần hải phận thì giả thiết trên là hoàn toàn có cơ sở xảy ra.

Những cái đó có phải là những bước tiến hành âm thầm trong kế hoạch 30 năm để đưa Việt nam trở thành một Khu tự trị của nước Cộng hòa Nhân dân Trung hoa hay không? Trong cuộc sống thì cái gì cũng có thể xảy ra, vì sẽ có những điều sự thật lại nằm trong những điều mà ta tưởng rằng không thể có hay không thể xảy ra. Vấn đề nêu trên là một ví dụ nhỏ, có thể lắm chứ.

Xin vui lòng chờ tổ chức Wikileaks họ sẽ chính thức công bố trong một thời gian gần đây cho mọi người toàn thế giới rõ.

(6) .- Trung cộng đòi mốc biên giới.

Ngày 01/12/2010

Nguồn: [Người đưa tin Kami's Blog](#)

Ghi chú thêm của người chuyển tin : cho đến 8:00 giờ sáng nay (giờ miền Tây Hoa Kỳ PST) trên trang nhà <http://nguoiduatinkami.wordpress.com/> của "Người đưa tin Kami" vẫn còn bản tin, nay (5:00 chiều PST) đã bị phá, không còn vào được nữa.

[Trung Cộng "Bảo Tồn Lịch Sử Kiểu Tào Lao", theo BVN BBC ở đây!](#)

Trung Quốc bảo tồn cột mốc biên giới ...

Trung Quốc cho đào cột mốc theo hiệp ước Pháp-Thanh 1887-1895 để đem về bảo tàng. Trong hình là cột mang dòng chữ Đại Nam Quốc Giới tại Đông Hưng, Quảng Tây.

(7) .- Đòn Xâm Lược Bần Thủy của Tàu Cộng

Giới thiệu vài dòng tiểu sử của GS. Vũ Cao Đàm: " Gần hết cuộc đời, tôi đã nuôi trong lòng tình hữu nghị cao cả với đất nước quê hương của Đức Tổ họ Vũ của tôi. Tôi có lai lịch là người gốc Trung Hoa. Đức Tổ khai sinh ra dòng họ Vũ của tôi là một người thuộc dòng họ Vũ xã Long Khê, huyện Phúc Điền, tỉnh Phúc Kiến, bên Trung Hoa.

Đức Tổ của tôi là Vũ Hồn, được Vua Đường Vũ Tông cử làm An Nam Đô hộ sứ cai trị xứ An Nam trong khoảng thời gian 841-843 theo Tây lịch.

Nhưng rồi vì thất sủng với Nhà Đường, Vũ Hồn đã về sống ẩn dật với người vợ An Nam ở làng Mộ Trạch, huyện Đường An, nay thuộc tỉnh Hải Dương sinh cơ lập

nghiệp, dựng nên dòng họ Vũ ở Việt Nam ngày nay.

Tôi nuôi những tình cảm ấm áp với người Trung Hoa từ cuối những năm 1930, khi tôi mới 3-4 tuổi, ở một vùng quê rất xa thành phố. Đó là châu Dục Yên thuộc tỉnh Hải Ninh ngày xưa, mà hôm nay vẫn còn giữ nếp sống bằng lạng, yên bình, ngay sát thành phố Móng Cái, ở đó, vẫn còn dấu ấn của hàng xóm là những người Hoa chất phác, đôn hậu, tắt lửa tối đèn cùng gia đình chúng tôi chia sẻ từng bát cháo hoa ăn với chao và trứng muối ... "

*** * ***

Lướt nhanh trên mạng những ngày này, chúng ta luôn tìm được nhiều thông tin đắt giá:

Thương lái Trung Quốc (dân thường nói ngắn gọn, là bọn Tàu) về các chợ nông thôn Việt Nam thu mua móng trâu với giá rất cao, thậm chí những cái móng từ 4 chân của một con trâu được bọn Tàu mua với giá hơn hẳn một con trâu. Thế là nông dân Việt Nam và bọn "trâu tặc" ra sức chặt móng trâu đem bán,... vẫn còn lại một con trâu thịt mang bán ở chợ. Chỉ một thời gian rất ngắn, bọn chúng đã triệt phá tan hoang sức kéo của nông dân nghèo Việt Nam. Tiếp đó, dân loan tin cho nhau, hàng lũ lái trâu từ bên Tàu tràn qua biên giới để "tiếp thị" bán trâu. Trong cái lũ thương lái mới này còn có cả kẻ tiếp thị bán trâu sắt (máy kéo). Dân tình vỡ lẽ: Thì ra chúng thu mua móng trâu là vì như thế!

Ở một nơi khác, thương lái Tàu đi các chợ thu mua rễ hồi, thế là những bọn "hồi tặc" mở chiến dịch triệt phá rừng hồi, một dược liệu quý hiếm của Việt Nam; chúng mua râu ngô non, xúi giục nông dân triệt phá nương ngô mang bán, đánh vào trứng cái dạ dày của những người mà bọn Tàu gọi là "đồng chí tốt" Việt Nam; chúng thu mua mè nhằm triệt phá một nguồn trừ chuột cắn lúa; rồi chúng mua ốc bươu vàng, xúi giục nông dân nuôi ốc bươu vàng tràn ngập đồng ruộng phá hoại mùa màng, tấn công vào chiến lược an ninh lương thực của quốc gia "láng giềng tốt" Việt Nam.

Hàng tốp thương lái Tàu xuất hiện từ Hà Giang cho đến Lâm Đồng để thu mua chè vàng, là thứ chè chặt thô phơi tái, không cần chế biến. Thương lái Tàu mua chè vàng với giá rất cao, kích thích nông dân chặt trụ đồi chè mang bán. Thế là thương lái Tàu đã triệt hạ vùng nguyên liệu cho các nhà máy chè Việt Nam. Không còn con đường nào khác, các doanh nghiệp chè Việt Nam phải sang mua chè nguyên liệu từ Trung Quốc. Đến khi nông dân Việt Nam cần trồng lại đồi chè, thì các "đồng chí tốt" từ bên kia biên giới, vì tình quốc tế vô sản lại lọ mọ xuất hiện, "giúp" mua giống chè từ Trung Quốc chở qua cho nông dân Việt Nam.

Thâm độc hơn, chúng mở chiến dịch thu mua dây đồng vụn với giá cao "trên trời", đẩy từng đoàn "đồng tặc" lũng súc chặt trộm dây đồng từ các đường điện cao thế, bằm nát mạng lưới điện quốc gia của nước "láng giềng tốt" để nước này đốt đèn dầu đi theo họ "hướng tới tương lai". Có nơi, bọn "đồng tặc" lên vào kho ăn cắp từng cuộn dây đồng mới "coong" mang bán, thì "các đồng chí tốt" lên mặt đạo đức: "Áy chết, cái ngộ không mua cái cuộn dây đồng ăn cắp tài sản xã hội chủ nghĩa của

các tông chỉ râu!" (Chúng tôi không mua cái cuộn dây đồng ăn cắp tài sản xã hội chủ nghĩa của các đồng chí râu nhè).

Cho đến khi bọn thương lái Tàu đi thu mua cáp quang phế liệu, thì các nhà đưng cục của chúng ta mới được phen ngó ra, không hiểu bọn chúng mua cái "của nợ" này để làm gì. Vì mua dây đồng thì còn có thể hiểu là chúng lấy nguyên liệu, nhưng cáp quang thì thật không thể hiểu được chúng mua để làm gì? Đến khi dân nghèo lặn xuống biển chặt phá mạng cáp quang viễn thông, thì mới "ngã ngựa" ra, là chúng đang phá hoại con đường huyết mạch thông tin của Việt Nam... Chắc là các "đồng chí Việt Nam" nghĩ mãi không biết xử thế nào với những người "đồng chí tốt" bên nước vô sản Trung Hoa, đành phải đưa ra tòa vài thằng dân nghèo "trót đại" lặn xuống biển chặt trộm cáp quang.

"Láng giềng tốt" giúp... xây dựng các công trình thủy lợi

Sau 1954, Việt Nam được Trung Quốc giúp xây dựng nhiều công trình thủy lợi. Tôi đã tiến hành một cuộc phỏng vấn với Giáo sư TTA, Viện trưởng một viện nghiên cứu thủy lợi ở Hà Nội về sự giúp đỡ thủy lợi của người "đồng chí tốt", vị Giáo sư kéo tôi vào phòng làm việc và cho xem một video clip quay suốt dọc dòng sông biên giới Việt - Trung.

Trời ơi, chúng ta không thể tưởng tượng được, người "đồng chí tốt" đã làm những trò gì đâu! Các "đồng chí" xây 120 cái kè chắn chéo dòng nước trên các dòng sông biên giới, tạo những luồng nước xoáy để làm sạt lở bờ phía Việt Nam, ăn cắp đất mang về phía đất nước "láng giềng tốt" bên kia biên giới. Đất bồi sang phía bắc đến đâu, các đồng chí xây nhà cao tầng và kéo giai cấp vô sản quốc tế Trung Hoa đến đó.

Xem xong clip của Giáo sư TTA, tôi bàng hoàng... Tất cả các triều đại Đường, Nguyên, Tống, Minh, Thanh, chưa có bất kỳ một triều đại nào trước Triều đại cộng sản Trung Hoa sử dụng những biện pháp tồi tệ như vậy với Việt Nam.

Việt Nam đã đối đầu với những đế quốc lớn, đã đối mặt với đủ loại thủ đoạn tàn bạo của nhiều loại đế quốc, nhưng có lẽ đây là ngón đòn xâm lược thâm hiểm và bẩn thỉu nhất của một loại đế quốc mới nổi: Đế quốc Trung Cộng.

Tôi hỏi Giáo sư TTA: "Ông có thể cho biết, có công trình thủy lợi nào mà Cộng sản Trung Hoa giúp Việt Nam không chứa đựng những "yếu tố đều" tương tự như vậy không?". Ông chau mày trầm ngâm suy nghĩ hồi lâu...

"Tôi khó trả lời anh quá", Giáo sư nói với tôi như vậy.

Đến hành vi gây ô nhiễm môi trường "gien" Việt Nam

Trên đường phố và sân bay Việt Nam hôm nay tràn ngập người Trung Quốc. Tôi vừa ngồi ở sân bay Đà Nẵng. Tôi đến hơi trễ, hỏi anh bạn ngồi bên phải tôi: "Máy bay Hà Nội gọi vào chưa?", thì nghe câu hỏi lại bằng tiếng Tàu "Shen ma?" (Cái gì?). Tôi quay bên trái hỏi, thì lại nghe "Shen ma?". Tôi quay phía sau hỏi, lại thấy

"Ni shuo shen ma?" (Ông nói cái gì?)... Tôi ngỡ ngàng, tưởng mình lạc vào sân bay Bắc Kinh.

Làng sinh viên HACINKO (Phố Ngụy Như Kontum) không còn chỗ cho thuê vì hơn 500 người Trung Quốc đã "trấn" ở đó. Họ chen lấn trong thang máy và trong nhà ăn, thậm chí chiếm đứt thang máy để chơi đùa leo lên leo xuống, không cho bất kỳ ai sử dụng thang máy. Người Tàu đến đó mở hàng ăn, hàng bán quần áo, mua bán tấp nập như một chợ Tàu. Tối tối sinh viên Tàu trượt patin và la ó huyên náo một góc phố... Họ làm cho tôi liên tưởng tới hai mươi vạn quân Tàu Tưởng tràn vào Việt Nam năm 1945,... ghê lở, bẩn thỉu, nông nghênh và láo xược.

Sao mà người Trung Quốc thắng thầu lăm thế? Chuyện bauxite Tây Nguyên đã có quá nhiều người nói rồi. Tôi đơn cử vài chuyện vặt vãnh khác: Chỉ ở một tỉnh ở rất gần Hà Nội thôi, Trung Quốc chưa làm xong Nhà máy điện HB, hàng ngàn công nhân Tàu chưa kịp rút, thì Tàu đã thắng thầu làm Nhà máy điện MK, và hàng ngàn công nhân Tàu lại xuất hiện. Những người Tàu từ các cơ sở sản xuất này lan tỏa khắp nơi để gieo rắc "hạt giống đỏ" cho cách mạng vô sản Trung Hoa, đỡ cho các công ty xuất khẩu lao động Việt Nam và các công ty môi giới hôn nhân khỏi phải xuất con gái qua Tàu... Tôi có dịp trao đổi với các chị phụ trách hội phụ nữ ở mấy tỉnh Tây Nguyên, thì được biết, các chị đang rất lo ngại, chưa biết xử lý thế nào với nạn con gái Tây Nguyên có bầu với công nhân Tàu (!).

Chúng ta nhìn thấy một cảnh tượng đang đến gần: Đội quân thứ 5 của Trung Cộng đang ngày càng được mở rộng. Cảnh báo: Khi Trung Cộng mới sáp nhập Tân Cương vào Trung Quốc, dân Hán ở đây chỉ chiếm chừng 4-5%. Sau nửa thế kỷ, dân Hán đã lên tới 45%. Tôi nhớ đã đọc ở đâu đó, chúng ta có thể rất cần đặt câu hỏi: "Bao giờ dân tộc Việt Nam trở thành dân tộc thiểu số trên chính đất nước mình?".

Và rồi xoa dịu bằng mấy công trình văn hóa?

Gần đây chắc là Trung Nam Hải đã nhận ra sự phẫn nộ của dân chúng Việt Nam trước những hành vi xâm lược của họ, họ đã "kỷ niệm" cho dân Việt Nam mấy pha ngoạn mục: Trước hết là 30 triệu USD xây dựng ký túc xá cho Học viện Chính trị Quốc gia Hồ Chí Minh để đào tạo cán bộ cho Đảng. Tiếp đó là Cung Văn hóa hữu nghị Việt - Trung, chắc rồi đến Viện Khổng Tử,... và rồi không biết còn những thứ gì nữa.

* * *

Viết đến đây, tôi chợt nhớ cái thời lớp thanh niên chúng tôi say mê theo các nghệ sỹ ca ngợi,... những cánh hoa mộc miên bay tới đâu, tình hữu nghị của dân tộc Trung Hoa lan tỏa đến đó... Sao mà lãng mạn.

Ngẫu nhiên, tôi ngồi để hồi tưởng tâm tình lãng mạn theo những "Cánh hoa mộc miên" với Giáo sư Phạm Huy Tiên, một nhà địa chất, cũng có thời đi tu nghiệp "tiên tu Giáo sư" ở Học viện Địa chất Bắc Kinh (đổi diện Học viện Khoáng nghiệp

của tôi). Giáo sư Tiến cười rũ ngất lời tôi: "Các bố nhầm hết rồi. Các nghệ sỹ cũng nhầm rồi. Cánh rừng mộc miên khi xưa nằm trên đất Việt Nam. Bọn địa chủ chúng tôi lấn lộn ở đó quá nhiều. Cả đỉnh thác Bản Giốc nữa, cánh địa chủ chúng tôi từng lên đó nấu cơm ăn... Nhưng rồi Trung Quốc lấn chiếm, nuốt toàn bộ cánh rừng mộc miên vào lòng Tổ quốc Trung Hoa"... Và thế là những cánh hoa mộc miên lại hồn nhiên bay "từ đất Trung Hoa", lan tỏa tình hữu nghị "vạn cổ trường sinh" giữa hai dân tộc.

Ấy thế mà, trong khi tôi được nghe các bạn nghệ sỹ của chúng ta ca ngợi "Hoa mộc miên mọc đến đâu, lan tỏa tình hữu nghị của dân tộc Trung Hoa đến đó", thì, trong một trang mạng nào đó, tôi lại nghe những người cộng sản Bắc Kinh lập luận: "Hoa mộc miên bay đến đâu gieo hạt đến đó; Cây mộc miên mọc ở đâu, đất trung Hoa ở đó. Việt Nam chỉ có cây tre, làm gì có cây hoa mộc miên!".

* * *

Trung Hoa là một đất nước có một đảng lãnh đạo toàn diện, tuyệt đối. Như vậy có thể suy luận, mà không sợ sai lầm: Tất cả những sự kiện nêu trong bài viết này đều do các nhà lãnh đạo cộng sản Trung Quốc đưa đường chỉ lối.

Chính những người cộng sản Trung Hoa đã làm tan vỡ hoàn toàn tình cảm nồng ấm của những người thuộc thế hệ chúng tôi với một đất nước đã sinh ra Đức Tổ Vũ Hồn của dòng tộc của tôi, một đất nước, mà có thời tôi đã coi là Tổ quốc thứ hai của mình. “ (Hết trích dẫn)

Nguyễn Quang